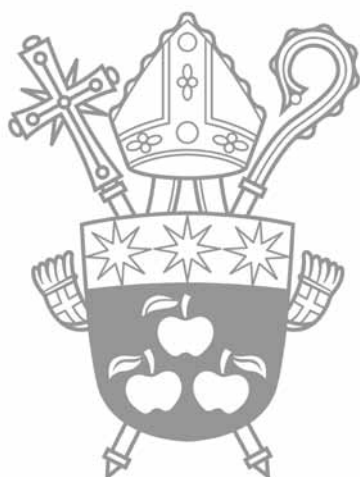

11 listopad
2013
ročník
XXIII.

Smutnicí ženy na mirovickém hřbitově. Foto František Růžička

Rodina sílí modlitbou

(...) Všechny rodiny potřebují Boha, všechny! Potřebují Jeho pomoc, Jeho sílu, Jeho požehnání, Jeho milosrdenství, Jeho odpuštění. A k tomu je zapotřebí jednoduchosti. K modlitbě v rodině je nezbytná prostota. Společná modlitba „Otče náš“ u stolu je snadná. I modlitba růžence v rodině je velmi krásná a dodá spoustu síly! A také modlitba za sebe navzájem! Manžela za manželku, manželky za manžela,

obou za děti, dětí za rodiče, za prarodiče... Modlit se za sebe navzájem. To je modlitba v rodině a modlitba činí rodinu silnou.

(...) Svatý Pavel přirovnává svůj život k boji a běhu. Uchoval víru, protože se neomezil na to, že ji bránil, nýbrž hlásal ji, šířil a nesl ji daleko. Rozhodně se postavil proti těm, kteří chtěli zakonzervovat, „nabalzamovat“ Kristovo

Pokračování na 3. straně..

Výroba biblických postaviček

Viz článek na 9. straně.

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Za P. Jaroslavem Havrdou	4
Matka pod křížem	7
Obláti - setkání asociovaných laiků v Hünfeldu	7
Podzimní TAMMÍM	8
Jeden dárek navíc pro děti v Africe	8

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Velehrad: místo modlitby a reflexe katechetů	9
Výroba biblických postavček	9

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Co zaznělo na Konferenci o rizikovém sexuální chování?	10
DCR připravuje	10

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Putovní výstava o činnosti Charity	11
Setkání koordinátorů Tříkrálové sbírky	11
Charita pro Filipíny	11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ	
Podzim - příprava k zazimování?	12
Animátoři na Ktiši	12
Podzimní prázdniny na Ktiši	12
Večer mladých v Mirovicích	13
Christ-LIFE	13

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Plné cesty	14
Poutní zájezd do Šaštína, Dehtic a Mariánek	14
Fr. Hrdlička - narozeninová vzpomínka ...	16
Drakiáda na Klokotech	16
Setkání s misionářem	17

PERSONALIA	
Karmelitánské nakladatelství	17

Radio Proglas	
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 16. 12. 2013.
Uzávěrka je 6. 12. 2013.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumann v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

(Pokračování z 1. strany obálky.)

poselství v hranicích Palestiny. Proto přijal odvážná rozhodnutí, šel na nepřátelská území, nechal se provokovat vzdálenými, odlišnými kulturami a hovořil směle a beze strachu. Svatý Pavel uchoval víru, protože ji daroval tak, jak ji přijal, vydal se na periferie a neopevnil se v obranných pozicích. Také zde se můžeme ptát: jakým způsobem opatrujeme v rodině svoji víru? Držíme si ji pro sebe, ve své rodině jako privátní dobro, jako bankovní konto, anebo se o ni dovedeme dělit svědectvím, přívětivostí a otevřeností vůči druhým? Křesťanské rodiny jsou misionářské rodiny v každodenním životě, konají všední věci a přidávají do všeho sůl a kvas víry! Uchovat víru v rodině a do všeho denně dávat sůl a kvas víry.

(...) Drahé rodiny, vy dobře víte, že pravá radost, která se zakouší v rodině není povrchní, neplyne z věcí, z příznivých okolností... Pravá radost plyne z hluboké harmonie mezi lidmi, kterou všichni pociťují v srdci a která nám umožňuje vnímat krásu být spolu a vzájemně se na cestě životem podporovat. Základem tohoto pocitu hluboké radosti je však přítomnost Boha v rodině, přítomnost Boha v rodině, Jeho přívětivá, milosrdná a uctívá láska vůči všem. A zvláště trpělivá láska, trpělivost je Boží ctnost a učí nás, abychom vůči sobě v rodině chovali trpělivou lásku. Jenom Bůh umí vytvářet harmonii z odlišností. Pokud chybí Boží láska, také rodina ztrácí harmonii, převládnu individualismy a pohasíná radost. Avšak rodina, která žije radostí víry, spontánně víru předává, je solí země, světlem světa a kvasem celé společnosti. Drahé rodiny, žijte vždy s vírou a jednoduchostí jako svatá Rodina Nazaretská. Radost a pokoj Páně ať jsou vždy s vámi!

(Z homilie papeže Františka na setkání rodin, nám. sv. Petra v Římě, 27. 10. 2013.
Česká sekce Radia Vatikán)

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

19. 11.	(út)	Bechyně – Vikariátní konference vikariátu Tábor – <i>biskup Jiří</i> České Budějovice , biskupství – Setkání kaplanů pro mládež – <i>biskup Pavel</i>
21. 11.	(čt)	Praha , arcibiskupský seminář – Mše sv. pro bohoslovce (17.30 hod.) – <i>biskup Pavel</i>
22. 11.	(pá)	Želiv – Benedikce nového opata – <i>oba biskupové</i>
23. 11.	(so)	Jindřichův Hradec – Mše sv. s udělováním služby akolytátu (17 hod.) – <i>biskup Pavel</i>
24. 11.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Slavnost Ježíše Krista Krále, mše sv. v ukončení Roku víry (9 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
26. 11.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel – Kněžský den – <i>oba biskupové</i>
28.-29. 11.	(čt-pá)	Praha-Vinoř – Konference o mládeži – <i>biskup Pavel</i>
30. 11.	(so)	České Budějovice – Rozsvícení stromu na náměstí Přemysla Otakara II. (16.30 hod.), mše sv. v katedrále (17 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
1. 12.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – 1. neděle adventní (9 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
2. 12.	(po)	České Budějovice , Sál konzervatoře – Vánoční koncert Charity (18 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
3. 12.	(út)	Písek – Vikariátní konference – <i>biskup Jiří</i>
6. 12.	(pá)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Slavnost sv. Mikuláše, patrona diecéze (17 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
9. 12.	(po)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu (17 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
10. 12.	(út)	České Budějovice , biskupství – Postgraduál – <i>biskup Jiří</i>
15. 12.	(ne)	Bošilec – Mše sv. na poděkování za ukončení oprav (11.30 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
17. 12.	(út)	Kájov – Vikariátní konference vikariátu Český Krumlov – <i>biskup Jiří</i>
19. 12.	(čt)	Linec – Převzetí Betlémského světla – <i>biskup Jiří</i>
20. 12.	(pá)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Předání Betlémského světla (16.20 hod.) – <i>biskup Jiří</i>

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Za P. Jaroslavem Havrdou

V sobotu 12. října 2013 zemřel v Hospici sv. Jana Nepomuka Neumanna v Prachaticích P. Jaroslav Havrda. Jen 13 dnů mu chybělo do dovršených 84 let. Ohlédněme se za jeho obětavým kněžským životem a hlavně za jeho působením v Českých Budějovicích.

Do kněžského semináře v Českých Budějovicích nastoupil po prázdninách v r. 1948. Když v červnu r. 1950 končil druhý ročník, bylo už skoro jisté, že kněžské semináře budou zavřeny. Naposled jsme se všichni sešli v semináři koncem června toho roku, kdy nás státní úřady už z prázdnin povolaly na desetidenní politické školení. Šlo jim hlavně o to zjistit, jaký je vztah bohoslovců k papeži a k biskupům. Po tom školení už o brzkém zavření semináře nikdo nepochyboval. Jarda, jak jsme Jaroslavu Havrdovi kamarádsky říkali, pak ze semináře formálně vystoupil a zařídil si civilní zaměstnání. Tím unikl vojenské službě u PTP, což byly vojenské tábory nucených prací. Po skončení normální vojenské základní služby pokračoval v civilním zaměstnání. Kněžské povolání se v něm stále upevňovalo. V polovině 60. let už bylo zřejmé, že jiná cesta ke kněžství u nás není a dlouho nebude, než jít studovat na teologickou fakultu v Litoměřicích. Jarda se tam v roce 1965 přihlásil do 3. ročníku a byl přijat. Měl stále na mysli osud a dobro církve ve světě i u nás. V květnu 1966 psal dopis svému spolužákovi z budějovického semináře, který byl ještě také svobodný, aby se také na fakultu přihlásil. Psal tam doslova: „*Cesty ke kněžství jsou různé.*“ Měl jistě pravdu. Ten jeho spolužák pak nastoupil na fakultu v roce 1968.

Studia dokončil v červnu 1968 a potom jako podjáhen a později jako jáhen vypomáhal v horažďovické farnosti. Tam 4. ledna 1969 přijal kněžské svěcení a půl druhého roku byl kaplanem v Horažďovicích. V létě 1970 byl ustanoven kaplanem v českobudějovické katedrále. Prvním jeho nadřízeným byl děkan P. Václav Antony, od prosince 1971 pak jeho nástupce a pozdější kanovník P. František Lála.

Když do Budějovic nastoupil, byl knězem teprve půl druhého roku, ale věkem už to byl dospělý, vyzrálý a zkušený muž, bylo mu necelých 41 let. V té době se u nás teprve začala rozvíjet liturgie podle 2. vatikánského koncilu. On udělal všechno, co mohl, pro její důsledné zavedení a pro její rozvoj. Postaral se o to, aby ve všech kostelích byla pěkná nová liturgická roucha, aby všude bylo čisto a vkusná květinová výzdoba. Já jsem sem přišel po svém kněžském svěcení v roce 1973 a byli jsme tady spolu 18 let. Všechno jsme tady prožívali spolu.

Když jsem sem nastoupil, v katedrále už se zpívalo podle nového Kancionálu, i když u nás byl tento zpěvník vydán mnohem později. V Římě byl vydán už dříve, Jarda si ho sehnal, vynikající varhaník si sám udělal harmonizaci, texty písní se na děkanství rozmnožily na cyklostylu – v době začínající normalizace to ještě prošlo

Přijímání tonsury (22. 12. 1949) - J. Havrda klečí jako první zleva.

Jako ministrant při posledním kněžském svěcení, které uděloval biskup Hlouch před svou inter-nací - J. Havrda je prostřední ministrant (18. 12. 1949)

– a tak českobudějovická katedrála byla prvním kostelem v diecézi – a možná i v celé republice – , kde se zpívalo podle nového zpěvníku. Nebýt Jardy, tak by to určitě nebylo.

Pečoval o to, aby lidé měli co nejsnazší přístup ke svátostem, hlavně příležitost k sv. zpovědi. Uvědomoval si, že Budějovice jsou krajské město, že je sem dopravní spojení ze širokého okolí, lidé sem hodně jezdí a chodí na mši sv. i ke svátostem. Ve svých venkovských farnostech, kde stále ubývalo kněží, tu příležitost neměli. Prosadil, že se ve všech kostelích ve městě aspoň půl hodiny před každou mší sv. zpovídalo a v katedrále, pokud to bylo možné, i při každé mši sv. Lidé z města i ze širokého okolí toho hojně využívali a byli za to vděční. Jeden známý mi tehdy řekl: „*Vzali jste na sebe tvrdou řeholi, ale je to tak dobře!*“ Stalo se to totiž jakýmsi nepsaným zákonem a všichni jsme to dodržovali.

Podle 2. vatikánského koncilu se měl také v kostelích upravit liturgický prostor. To se v Budějovicích tehdy stalo zatím jen v katedrále. Jarda se zasloužil o to, že se v tomto smyslu postupně upravily a opravily všechny kostely v katedrál-ní farnosti. On pro to měl vynikající cit, uměl vždycky sehnat schopného architekta i ostatní umělce. Jezdil se podívat na nově upravené kostely do Prahy i jinam, aby měl nějaký vzor. Státní úřady byly rády, když byly kostely opravené zvenku, aby se mohlo říkat, že stát se o kostely stará. Vnitřní opravy však různě znemožňovaly, neměly zájem, aby lidé do kostelů chodili. Bylo tedy třeba ty vnitřní opravy před nimi zdůvodnit a obhájit. To s úspěchem dělal tehdejší děkan, kanovník František Lála. Schopní spolupracovníci sehnali materiál a ochotné řemeslníky, a tak se opravoval jeden kostel za druhým. Většina prací se dělala svépomocí, jak se tehdy říkalo „brigádně“, čímž se ušetřila spousta peněz.

Prvním takovým velkým dílem byla oprava kostela sv. Prokopa na Starém městě v letech 1976-77. Venkovní opravy zaplatil stát, pak se svépomocí opravoval vnitřek. Jarda i vybraný architekt to pojali opravdu velkolepě, takže v kostele skoro nic nezůstalo na svém místě. Kostel je chráněnou památkou, památkáři museli schválit každou maličkost, ale všechno se podařilo, výsledkem je nádherný vnitřek kostela. Jediněčností tohoto kostela je nová křížová cesta, kterou tvoří dřevěné reliéfy, dílo dřevosochařky Arany Mertlové. Jarda tehdy přišel s tím, že nová křížová cesta má mít jen taková zastavení, o nichž je zmínka v Bibli. Jarda jich našel 14, nechal si udělat jejich nákresy. P. JUDr. Jan Jaroš, CSsR, který jezdil dvakrát za rok do Říma na zasedání komise pro nový Kodex kanonického práva, to vzal do Říma k schválení. Nevím, kdo to tam schvaloval, o tom se tehdy nemohlo moc mluvit, ale schváleno to bylo, takže Arana Mertlová se mohla dát do práce. Tak v tomto kostele vznikla jedinečná křížová cesta. Ovšem ten, kdo ji vede, si musí rozjímání vymýšlet, protože to nikde není. Kostel byl slavnostně otevřen v pondělí 15. srpna 1977. Při té mši sv. kapitulní vikář Josef Kavale požehnal také nový oltář a křížovou cestu.

V roce 1980 se opravil kostel Panny Marie Královny v Nových Hodějovicích, průběžně se pořád něco dělalo v Růženeckém kostele, kde Jarda sloužil. V roce 1983 se zvenku opravil kostel sv. Václava (to také zaplatil stát) a v letech 1985-86 došlo na celkovou úpravu vnitřku tohoto kostela. Byla to zase především Jardova zásluha. On i stejný architekt to pojali stejně velkolepě jako kostel sv. Prokopa na Starém městě. Tady muselo být ale všechno jinak, protože to byl poměrně mladý kostel (z r. 1868), postavený v novogotickém slohu. Výsledkem byl zase nádherný moderní vnitřek kostela, který je ale v dokonalém souladu s původní stavbou. Slavnostní otevření bylo o poutní mši sv. v sobotu 27. září 1986.

V roce 1989 došlo i na opravu hřbitovní kaple sv. Otýlie. Té předcházela složitá jednání,

P. Havrda jako oddávající (prosinec 1974).

protože kaple je majetkem města. Bylo ještě období totality, takže oprava musela probíhat jako pohřební obřadní síně – a ne jako oprava kaple. Jenže přišla „sametová revoluce“ a všechno pak bylo jinak. Do oken té kaple byly zhotoveny krásné vitráže, které jsou dílem železnobrodských skláren podle návrhu Antonína Kloudy. Jsou výtvarným vyjádřením slov po proměňování při mši sv.: „Tvou smrt zvěstujeme – Tvé vzkříšení vyznáváme – na Tvůj příchod čekáme.“ Opravenou kapli slavnostně vysvětil tehdejší českobudějovický biskup, nyníšší kardinál Miloslav Vlk 1. listopadu 1990.

Od náhlé smrti P. Josefa Šlechty 20. února 1977 až do svého odchodu z Českých Budějovic Jarda sloužil v neděli mši sv. v Růženeckém kostele. O ten kostel se pečlivě staral, proběhla tam řada vnitřních úprav a také celková venkovní oprava. Chloubou tohoto kostela byl a dosud je pěvecký sbor dětí a mládeže, kte-

rý za kytarového doprovodu zpívá při bohoslužbách rytmické písně. Sbor vznikl kolem r. 1968. V době své základní vojenské služby tam hrál na kytaru i dnešní brněnský biskup Vojtěch Cikrle. V době normalizace byl ten sbor trnem v oku církevních tajemníků i státní bezpečnosti, a ti všichni dělali vše pro to, aby sbor zanikl. Snažili se o to řadu let, největší nápor vyvinuli v r. 1981. Vyšetřovali nás všechny kněze, i třeba ještě nezletilé členy tohoto sboru, na což si pak jejich rodiče stěžovali. Už se zdálo, že sbor zanikne, ale Jardovou zásluhou se tak nestalo. Rozhodující bylo, že se za sbor postavil i kanovník František Lála, ovšem hlavní zásluha byla Jardova. Sbor trvá dodnes.

O Jardovi bylo řečeno, že má charitního ducha. Je tomu skutečně tak. Vždycky měl porozumění pro potřebné, chudé a jakkoliv postižené lidi. Nikdo z nich od něho neodešel bez hmotné a duchovní pomoci. Necelý měsíc před „sametovou revolucí“ – 25. října 1989 – slavil své šedesátiny. Předem řekl všem, kteří měli na oslavu přijít, aby mu nekupovali žádné dary, a peníze, za které ty dary chtěli koupit, aby dali na Charitu. My jsme to tehdy nebrali dost vážně, což ho dost mrzelo. Jardo, odpusť nám to!

V úterý 21. listopadu 1989, tedy čtyři dny po událostech na Národní třídě v Praze, řekl prorockou větu: „*Teď bude víc bohatých, ale bude také daleko víc chudých.*“ Řekl to se smutkem v hlase i na tváři a, bohužel, měl pravdu.

Snad největším jeho charismatem byla péče o nemocné a staré lidi. Těm věnoval všechn čas, který mu zbýval po splnění pastoračních povinností. Navštěvoval nemocné v jejich bytech, v nemocnicích i v sociálních ústavech. K nemocným se choval nesmírně laskavě. Jeho vlídný pohled a laskavá slova už přinášely vel-

Setkání s přáteli. Zleva P. Havrda, P. Sobišek, P. Kulhánek a kostelník R. Koterzyna (5. 2. 1978).

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

kou úlevu. Když nemocnému nabízel svátosti, řekl napřed: „*Mohu Vám posloužit?*“ Všechnu svou kněžskou činnost chápal a dělal jako službu a všichni, především ti nemocní, to vděčně přijímali. Státní úřady tehdy nerady viděly, že kněží chodí do nemocnic a do sociálních ústavů. Zakázat to nemohly. Zákon to povoloval, ale dělaly různé potíže. Jarda ty potíže nikdy neměl. On se choval vzorně i k zdravotnickému personálu, ti všichni věděli, kolik klidu a úlevy těm nemocným přinese, a všude ho rádi viděli. Jednou se stalo, že v jednom domově důchodců, kam Jarda často chodíval, byla schůze personálu, na které se řešil problém, proč mezi pacienty často dochází ke sporům a střetům. Jedna zdravotní sestra tam tehdy řekla: „*Pusíte sem faráře a bude tady klid.*“ Tu zkušenost měla ona i ostatní z Jardových návštěv v ústavu. Navštěvoval nemocné a staré lidi v nemocnicích a domovech důchodců i daleko za hranicemi katedrální farnosti. Jezdil za nimi i do léčebny ve Vyšším Brodě-Hrudkově. Pokud bylo dobré počasí, jezdil na motorce. Známí ho zdaleka poznávali podle přilby.

Všemožně se snažil nemocným zpřístupnit svátosti. Byl to on, kdo zorganizoval první společné udělování pomazání nemocných v budějovické katedrále v úterý 14. prosince 1976. Tehdy to byla velká událost, přihlásilo se mnoho lidí. Ovšem on to neudělal proto, aby mu ubylo práce. I když se společné udělování stalo pak běžným, dál se věnoval jednotlivým nemocným a všude, kde působil, bylo vždycky více těch, kterým pomazání udělil jednotlivě, než těch, kteří je přijali při společném udělování.

Při veškeré své práci si našel čas i na členy své rodiny. Jeho maminka tady dožila svůj život. I když ji postihla mozková cévní příhoda, jedna obětavá zdravotní sestra z farnosti se o ni vzorně starala až do její smrti, takže ta jeho maminka tady zemřela v jeho bytě na děkanství, obklopena vzornou duchovní i zdravotní péčí. Po 21 letech kaplanování v Českých Budějovicích byl Jarda k 1. Září 1991 přeložen jako děkan do Prachatic. Tam řadu let opět požehnaně působil ve všech oblastech kněžské činnosti.

S papežským legátem při jeho návštěvě hospicu v červnu 2011 (Národní pouť v Prachaticích).

Jeho působení v tomto městě už musí rozhodnout někdo jiný, kdo to všechno viděl zblízka. Když se po letech jeho zdravotní stav stále zhoršoval, odešel do prachatického Hospice sv. Jana Nepomuka Neumanna, kde prožil poslední léta svého života. Bylo tam o něho po všech stránkách vzorně postaráno, za což je třeba poděkovat vedení i všem zaměstnancům tohoto hospice.

Ještě jednu vzpomínku na něho. Když byl v Českých Budějovicích, nepsal nikomu vánoční a velikonoční blahopřání. Říkal, že je škoda času a peněz, které by se měly věnovat na dobročinné účely. Když odešel do Prachatic, psal jsem mu pokaždě k Vánocům, k Velikonocům, k narozeninám i svátku. Dělal jsem to hlavně proto, aby věděl, že jsme tady na něho nezapomněli. A co se stalo – Jarda mi ke všem těmto příležitostem psal také. V posledních třech letech jsem si jeho poslední pohled vždycky schoval, kdyby to byl už poslední, abych ho měl na památku. Když přišel další, ten starý jsem spálil. Tím posledním pohledem bylo vánoční přání v loňském roce 2012. Datum tam nenapsal, poštovní razítko je 18. 12. 2012. Písmo už bylo roztřesené, ale přání krásné: „*Ať Tě naplní pokoj, slíbený lidem dobré vůle.*“ Pod podpisem bylo ještě připsáno: „*Bůh Ti žehnej k narozeninám.*“ Ty jsem měl pak 14. února. Jarda byl vždycky velmi vtipný, to se projevilo i v tomto. Co kdyby už v únoru nemohl psát, tak to napsal už o Vánocích. Ani letošní velikonoční přání už nepřišlo, tak ten loňský vánoční pohled mám na památku.

Letos už se čas jeho pozemského života pomalu, ale jistě naplňoval. Ovšem – jistě jako odměna od Pána – ještě asi dva týdny před smrtí mohl zpovídat v prachatickém kostele. Tím se mu dostalo velké odměny za jeho obětavou

kněžskou službu, především ve zpovědnici.

Jeho život se naplnil v sobotu 12. října 2013. Toho dne zemřel v prachatickém hospici. Na setkání s Pánem byl dokonale připraven svým obětavým životem, svátostmi a láskou a modlitbami všech, kteří byli kolem. Rozloučili jsme se s ním v pátek 18. října mši sv. v prachatickém děkanském kostele sv. Jakuba, o který on se po řadu let tak vzorně staral. Jeho tělo bylo pak pohřbeno na prachatickém hřbitově, kde bude očekávat slavné vzkříšení. Bůh ho už jistě odměnil za jeho tak obětavý kněžský život.

Jardo, za všechno moc děkujeme a prosíme: Připravuj nám tam místo! *Václav Kulhánek*

Jaroslava Kutheilová - Prosba

Bože, co ve mně dobré,
rozhojní ve prospěch
dnů, měsíců a chvil
bezbrýchých,
kdy měsíc přikazuje
dál jít oblohou hvězdám.
Tam začni orat
pluhem stlučeným úplňkem,
krátery měsíčními,
to hlavně jimi,
protože propast
právě, že je prázdná,
je úrodou pozemská brázda.
A večernice si šeptá
seslanou modlitbu,
jež zní krátce,
Pane, pokud budu žít,
ať nestojím tak vratce.

Autorka je neteř P. Havrdy, která žila u svého strýce na faře v Českých Budějovicích.

Matka pod křížem

V sobotu 5. října 2013 odpoledne navštívili Klokoty členové Misijního společenství Rodiny Panny Marie z Nových Hradů. V Emauzích se uskutečnila přednáška na téma: Víra, naděje, láska s názvem „**Matka pod křížem**“, která byla doplněna zajímavými snímky a symbolickými obrazy, které přednášející kněz P. Tomáš Libant, představený kláštera Božího milosrdenství v Nových Hradech, promítal z PC.

V úvodu hovořil o tom, že každý z nás má a potřebuje matku, která nám dala život, učila nás, vychovávala a kterou potřebujeme pro celý náš život fyzický i duchovní.

Na životě Panny Marie byl ukázán život Ježíše Krista, od jeho narození až po Kalvárii, kde Ježíš řekl: „*To je Tvá matka*“ a předal Janovi a nám všem Pannu Marii za naši duchovní matku. Máme se k ní utíkat, prosit ji a děkovat, zasvětit se jí a ona nás bude doprovázet a pomáhat nám ve všech našich

životních situacích a rozhodnutích.

Pannu Marii potřebujeme pro svůj život a život našich rodin, chce nám dát všechno, co potřebujeme, nemáme se bát přijmout ji do svého života a nechat se jí vést.

Panna Maria je i Královnou růžence; modlitba růžence je mocná modlitba, která dokáže obrátit i tvrdé lidi i satanisty.

P. Libant uváděl některé konkrétní příklady, že růžencem se může zničit i zlo a přemoci i ďábla. V říjnu, měsíci růžence, bychom se měli každý den modlit alespoň jeden růženec, najít si na to čas. A také děkovat Bohu, že nám daroval Pannu Marii, která je každému matkou a můžeme se všichni pod její mocnou ochranu utíkat, držet se jí za ruku, zasvětit jí svůj život.

V neděli 13. října také papež František ve Vatikánu při nedělní mši svaté zasvětil Panně Marii všechny lidi, celé lidstvo.

Pavel Vejkrab

Obláti - Setkání asociovaných laiků v Hünfeldu

První říjnový víkend se nesl pro skupinu českých asociovaných laiků ve slavnostním duchu. Ve dnech 3.-6. 10. 2013 se v hessenském Hünfeldu konalo výroční setkání asociovaných laiků Středoevropské provincie, kam také patříme. Přijelo nás tedy celkem kolem 80 ze všech koutů Čech a Německa.

A kdo jsou asociovaní laici? Jsou to lidé různého věku, mající své rodiny a zaměstnání. Cítí se být více než oblátskými farníky či přáteli. Zajímají se hlouběji o oblátský způsob života a misionářské činnosti a rozhodli se sdílet duchovní spiritualitu oblátů.

Naše česká skupinka byla letos vzhledem k délce setkání menší, jelo nás celkem pět z Tábora-Klokot, Mladé Vožice a Kroměříže, tedy míst, která jsou úzce spjata s působením otců oblátů. Po cestě do Plasů, kde jsme přesedli do oblátského Tranzitu a přibrali otce Jiřího, jsme nabrali směr Norimberk, Fulda a konečně Hünfeld. A skočili jsme rovnou do nabitého programu. Ještě večer bylo slavnostní zahájení a společné nešpory s komunitou.

Program společného setkání měl podtitul „Práce s chudými a vyloučenými“, přesně podle charismatu oblátů a zakladatele sv. Evžena de Mazenod. V pátek dopoledne jsme se zamýšleli nad úryvkem velice zajímavé knihy o životě sv. Evžena a mohli tak proniknout do vnitřního boje tohoto světce. Uvědomění si, že ho trápily stejné problémy jako nás, nahlednutí do jeho vnitřních bojů a obav, vnitřního rozpoložení, bylo velice silné.

Odpoledne a následně v pátek dopoledne se pokračovalo diskusí nad pastorační věžňu a pastorační v nemocnicích. O svých zkušenostech nám povídali otcové obláti s přímou dlouholetou zkušeností. Nebyla to však jen suchá přednáška. Z pléna padalo velmi mnoho konkrétních dotazů a odpovědi byly často velice osobní, byla to nádherná svědectví o krásných, ale i těžkých a náročných chvílích této práce. Součástí panelové diskuse bylo také

přestavení toho, jaké zázemí se vytváří pro obláty, kteří působí v misiích po celém světě. Hlavní okamžik celého setkání, ale nastal v sobotu večer. V klášterní kapli 3 z nás poprvé složili asociační slib a ostatní jej opět po roce prodloužili. Byla to krásná chvíle, kdy jsme skládali sliby do rukou otce provinciála. V neděli jsme potom ještě zhodnotili setkání, naplánovali další a po obědě vyrazili k domovům, na opravdu dlouhou cestu. Ale stálo to za to. Bylo cítit, že jsme plnou součástí oblátské komunity - ať už tím, že jsme se účastnili mší, adorací, sext či nešpor s komunitou nebo i tím, že po celé setkání byl s námi otec provinciál.

Miroslav Candra

PRVNÍ PROSINCOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH Sedm překážek šťastného života (III. část) 7. 12. 2013

*ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, ThD.
odborný asistent KTF UK v Praze*

13.30-16.00 - Promluva v domě Emauzy
16.00 - Zpívané klokotské hodinky
16.30 - Růženec
17.00 - Mše sv.

Srdečně zvou
Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti P. Marie Neposkrvněné

Jabok - Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KVALIFIKAČNÍ KURZY:

- * Pedagog - vedoucí zájmových kroužků (42 hod.). Termín: 29.11.-14.12.2013. Cena: 2.300,- Kč.
- * Pedagog volného času (120 hod., středy večer). Termín: 8.1.-28. 5. 2014. Cena: 6.350,- Kč.
- * Pedagog volného času (120 hod., víkendy). Termín: 12.4.-15.6.2014. Cena: 6.350,- Kč.
- * Pracovník v sociálních službách se zaměřením na pečovatelský (200 hod.). Termín: 17.3.-11.4.2014. Cena: 6.200,- Kč.
- * Pracovník v sociálních službách se zaměřením na aktivizační a výchovné techniky (200 hod.). Termín: 17.3.-11.4.2014. Cena: 6.200,- Kč.

KURZY DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ PRO PEDAGOGY A SOCIÁLNÍ PRACOVNÍKY:

- * 21.11.2013 Práce se vztahy dětí ve třídě a v dětské skupině (8 hod.). Cena: 900,- Kč.
- * 21. a 22. 11. Metody psychohygieny pro sebepozorování a praxi (8 a 7 hod.). Cena: 1.600,- Kč.
- * 29. 11. Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti (8 hod.). Cena: 900,- Kč.
- * 29. 11. Plánování předmětu etická výchova (7 hod.). Cena: 500,- Kč.
- * 12. 12. Specifika práce se seniorem s demencí (8 hod.)
- * 13. 12. Využití principů zážitkové pedagogiky při indoorové výuce ZSV a při práci s mládeží (8 hod.)
- * 9. 1. 2014 Vedení poradenských rozhovorů s dětmi a dospívajícími (8 hod.)
- * 10. 1. Aplikace rodinného práva v praxi sociálního pracovníka (6 hod.)
- * 16. a 17. 1. Sociální zabezpečení v kontextu sociální práce s rodinou (2 x 6 hod.)
- * 23. a 24. 1. Prevence syndromu vyhoření prostřednictvím rozvoje osob., profes. a sociál. kompetencí (2 x 8 hod.)
- * 31. 1. Biblické inspirace pro sociální práci: o spirituální dimenzi sociálně-pastoračního pracovníka (8 hod.)

KONTAKT: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková,
tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz, www.jabok.cz/cdv.

Podzimní TAMMÍM 2013

Ahoj přátelé!

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (15-30 let), která nese název TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání.

Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, případně svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

S radostí Tě zveme na letošní adventní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech
22.-24. listopadu 2013.

Za Tammím Tým Petr Zadina, seminarista.

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická
Termín: příjezd v pátek, 22. 11. 2013 (15.30-17.20 hod.), odjezd v neděli 24. 11. 2013 po 14. hod.

Téma: Ke kořenům víry

Cena: příspěvek dle Tvých finančních možností

Informace a přihlášky na:

www.arcs.cuni.cz

www.tammim.spolco.cz

Sv. Martin volání uslyšel

11. listopadu večer, v den svátku sv. Martina, se na prvním nádvoří milevského kláštera začaly scházet děti s rozsvícenými lampiony za doprovodu rodičů nebo prarodičů. Akci pořádala Farní charita Milevsko spolu s milevskou farností. Přítomné přivítal děkan P. František a na úvod zazněla svatomartinská písnička. Pak si P. František přehodil přes hlavu kapuci tajemného pláště a hned bylo lehčí si představit biskupa Martina, který převyprávěl svůj životní příběh. V čase jsme se posunuli do 4. století a sledovali osudy nejprve vojáka, pak poustevníka a nakonec biskupa Martina z Tours. Z jeho života je známá legenda, kdy se o svůj plášť rozdělil se žebřákem. P. František se také rozdělil s přítomnými o krásné medailonky a pak se celý osvětlený průvod pomalu přesouval směrem Na Vinice. Cestou zazněly další písničky. Prostor u lomu osvětlovaly rozsvícené pochodně. Čekání na Martina ukrátily písničky dětí, které se učí v hodinách náboženství. Pak se z desítek hrdel ozvalo volání: „Martine, Martine“.

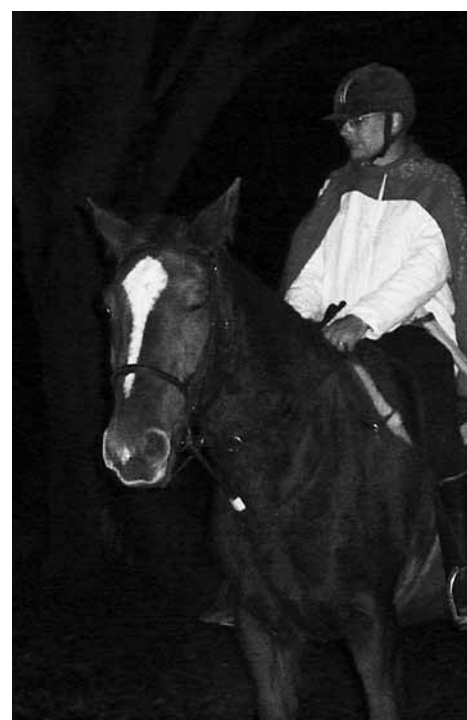
Všichni ztichli a najednou se ze tmy vynořil jezdec na koni. Byl to sv. Martin. Ještě děti

přezkoušel, jestli si všechno z předešlého vyprávění pamatují, pak jsme se dověděli, že na sních si ještě musíme chvíli počkat, proto přijel na hnědém koni. Běloušek asi ještě odpočívá.

Sv. Martin přinesl dětem plný koš svatomartinských koláčků. Všichni se o koláčky dělili s kamarády nebo s rodiči, tak jako sv. Martin se rozdělil o svůj teplý plášť s polonahým žebřákem.

Na závěr celý průvod sv. Martina doprovodil až ke klášteru. Tam ředitelka milevské charity poděkovala všem, kteří přišli společně prožít v duchu křesťanské legendy tajemný večer 11. listopadu. Jistě mnohým v hlavě zněla slova z evangelia: „Cokoli učiníš jednomu z mých nejmenších bratří, pro mě jsi učinil“.

Alena Růžicková

JEDEN DÁREK NAVÍC PRO DĚTI V AFRICE

Připravte **Jeden dárek navíc** a vzpomeňte o letošních Vánocích na ty, kteří to velmi potřebují.

Můžete potěšit nejmenší děti v Zambii a *přispět na stavbu mateřské školy pro 350 chudých dětí v nejlidnatější farnosti sv. Pavla v arcidiecézi Lusaka. Náklady na stavbu činí přibližně 700 Kč na jedno dítě*, které bude do této školky chodit. Své vánoční dárky, prosím, pošlete nejpozději do 31. 12. 2013.

Nedostatek vody, hlad, bída, infekční nemoci a vysoký počet lidí nakažených virem HIV/AIDS jsou utrpení, která sužují obyvatele Zambie. Tato země se svou vysokou úmrtností celosvětově řadí na osmé místo. Mezi těmi nejmenšími

je řada siroteků nebo velmi chudých dětí, kterým pobyt v mateřské škole - jakmile bude postavena - zajistí základní péči a předškolní výchovu.

Pomoc zajišťují Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.: 499 433 058, 604 838 882, e-mail: pmd@missio.cz, www.missio.cz, č. účtu: 72540444/2700, variabilní symbol: 240.

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

Do zprávy pro příjemce uveďte: *Zambie*.

Ti, kdo věnují finanční pomoc, se mohou zaregistrovat jako „dárci misii“. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro daňové účely.

Vám, kteří takto přispějete k radosti a záchraně trpících dětí, upřímně děkujeme!

Od 26. listopadu 2013
do června 2014

budou probíhat

**PŘÍPRAVY DĚTÍ NA KŘEST,
SVÁTOST SMÍŘENÍ
A 1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ**

ve farním sále Děkanství u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích.

Více informací obdržíte na tel.:
721 933 754.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Velehrad: místo modlitby a reflexe katechetů

Více než 250 žen a mužů v katechetické službě - kněží, učitelů náboženství a pastoračních asistentů - se sešlo ve dnech 26.-28. 10. 2013 na Velehradě. Tématem již IX. katechetického kongresu byla *Živá víra a cyrilometodějská tradice*.

Na program byly přednášky významných hostů; kardinál Dominik Duka promluvil o agnosticismu dnešní doby; s prof. Tomášem Halíkem (po jeho přednášce o dialogu s nevěřícími a jinak věřícími) diskutovali s přítomnými účastníky na tato témata. Historickými, kulturními a intelektuálními souvislostmi tématu se zabývali doc. Petr Kubín z KTF UK a pracovníci Centra Aletti Olomouc: prof. Pavel Ambros, doc. Michal Altrichter a s. Luisa Karczubová.

Na překážky víry z psychologického pohledu poukázala křesťanská psycholožka a psychoterapeutka MUDr. Ludmila Bartůšková a doc. Aleš Opatrný se zamyslel nad tím, zda může být krize víry překážkou evangelizace. O poselství sv. Cyrila a Metoděje pro dnešní praxi promluvil arcibiskup olomoucký Jan Graubner. Kongres ukončil závěrečnou mši svatou biskup Karel Herbst, kterému je celá oblast katecheze v rámci ČBK svěřena.

Doplňkový program umožnil obohatit se o konkrétní nové metody práce (katecheze dospělých, využití médií při práci s mládeží, jak pracovat s biblickými příběhy, aj.), inspirovat se ze zkušeností dalších přítomných, ale také prožít duchovní zastavení – buď formou lectio divina vedené sestrami paulínkami nebo možností adorace či svátosti smíření. Na velehradském gymnáziu si zájemci také mohli vybírat z bohaté nabídky křesťanských knihkupectví a vydavatelů časopisů či z dalších pomůcek pro katechezi. Svou nabídkou přispěla i Papežská misijní díla a Brněnská tisková misie.

Za naši českobudějovickou diecézi se kongresu účastnilo 26 katechetů.

*Olga Švecová
s využitím zpráv Tiskového střediska ČBK*

Výroba biblických postaviček

Rok utekl jako voda a k nám na jih opět zavítala Marie Klašková z Českého biblického díla s výrobou biblických postaviček. 11. října se na děkanství u sv. Mikuláše sešlo 22 katechetů z celé naší diecéze a začalo se vyrábět. Pracovalo se velice intenzivně, aby se postavička stačila do soboty vyrobit. Při práci nás navštívil P. Bohouš Richter a společně s P. Jozefem Gumenickým jsme prožili mši svatou. Jak můžete vidět na fotografiích, vznikly krásné postavičky, např. voják, bohatý muž, Maří Magdaléna.... Už teď těšíme na příští rok 7.-8. listopadu, kdy se děkanství opět promění v šicí dílnu a vzniknou nové postavičky.

*-oš-
Další fotografie najdete na 2. straně obálky.*

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Co zaznělo na Konferenci o rizikovém sexuálním chování?

V minulém čísle Setkání jsme zvali na Konferenci prevence rizikového sexuálního chování mládeže. Dne 6. 11. 2013 se tedy sjeli do Českých Budějovic učitelé, vychovatelé, studenti i vedoucí zájmové činnosti, aby se účastnili této akce v kruhovém sále krajského úřadu. Sešlo se přes 60 účastníků a vyslechli zajímavé referáty k dané problematice.

Možná se někdo chtěl účastnit a nemohl, přinášíme proto čtenářům několik podnětů ze zajímavých přednášek. Zavedení povinné sexuální výchovy se nesetkalo u věřící veřejnosti s velkým nadšením, protože ta považuje výchovu zdravé sexuality po právu za doménu rodiny, nikoli veřejných institucí. Zůstává samozřejmě otázkou, zda tento deklarovaný postoj je v jednotlivých věřících rodinách také naplňován. Samozřejmě to není pro rodiče vůbec jednoduché obstát v tlaku reklamy, médií, spolužáků dětí, které žijí v prostředí odlišných hodnot. Sex není už tabu tématem již celá desetiletí, a není to vůbec lehké představit svému dítěti sexualitu jako nádherný dar, který dává člověku možnost účasti na stvoření při vzniku nového života. A to nemluvíme o tom, jak takové svědectví komplikují i časté karamboly v partnerských vztazích i ve věřících rodinách. Ale právě na konferenci, kterou pořádalo Národní centrum pro rodinu v Brně, zazněly referáty a poznatky tolik potřebné pro formování zdravé sexuality, která může ochránit mladé a tedy i společnost před rizikovým chováním.

Několik glos z konference k prevenci rizikového sexuálního chování:

- Výchova zdravé sexuality náleží rodičům, je zároveň jejich odpovědností. Vychovává se nikoliv sex, ale náhled na sexualitu.
- Informace má být pozitivní, jasná, taktní a přiměřená. Nikdo nesmí být vyzýván ke způsobu, který by subjektivně mohl zranit jeho citlivost nebo smysl pro soukromí.
- Prof. Matějček svým „Vztah, vzor, poučení“ dokazuje, že rodina je jediné pravé prostředí, je nutné, aby se rodiče výchovy otázek sexuality pro své děti informovaně ujali.
- Byla nabídnuta vztahová výchova se zahrnutím sexuality, kde se klade důraz na spojení sexu se vztahem lásky (věrný, monogamní vztah specifické kvality) a argumentuje proti předčasnému sexuálnímu startu. Na opačném pólu stojí pak otevřená sexuální výchova, která „klade důraz na antikoncepci“ (znalost, postoj, dovednost).
- Hlavním východiskem výchovy zdravé sexuality jsou vztahy: sebestříjení, láska, známost, manželství; vztah lásky - sexu - plození. Důležitý je důraz na sexuální start spojený s definitivním vztahem a s odpovědností v případě plození dětí.
- Není možné rezignovat na předkládání zdr-

ženlivosti jako normy. Odpovědné chování je otázka motivace, přijetí hodnot a dále a v neposlední řadě otázka vůle a sebeovládání, tady patří ona „znalost, postoj, dovednost“.

Možná takto zhuštěno, trochu komplikované pro zběžné přečtení. Těžko ale celodenní přednášení vtěsnat do malého článku. Rodiče, kteří mají starost o správné vedení svých dětí, mohou o těch několika bodech popřemýšlet. Učitelé a profesionální vychovatelé libovolného světového názoru v nich našli nabídku k zamyšlení nad tímto tématem. Věřící pak po-

tvrzení svých postojů i podle Světové zdravotnické organizace, která se ve smyslu odsunutí startu sexuálního života, preferování zdrženlivosti v současné době vyjadřuje.

Konference se tak mohla stát povzbuzením pro rodiče i pro každého, kdo s dětmi žije a pracuje, že stojí za to nevyhýbat se ožehavému tématu, ale pěstovat k dětem dobrý vztah, stát se pro ně vzorem. Z žitého vzoru pak poučení plyne zcela přirozeně a jako takové je mladými lidmi i snáze přijímáno.

-dcr-

DCR ČESKÉ BUDĚJOVICE PŘIPRAVUJE

Celodenní seminář „Když dítě nepřichází“, který je určen pro páry toužící po dítěti. Seminář se koná 23. 11. 2013 (9-15 hod.) v domě Emauzy na Klokotech u Tábora.

K přednáškám, diskuzím i individuálním konzultacím jsou pozváni MUDr. Tatjana Horká, rodinná terapeutka a nejbližší spolupracovnice významné psycholožky PhDr. Jiřiny Prekopové s tématem Asistované reprodukce, Mgr. Darja Tolknerová, vedoucí poradny pro pěstounskou péči a manželé Jana a Jindřich Fenclovi, adoptivní rodiče s tématem adopce. Pro vzdálenější účastníky je možné zajistit nocleh. **Bližší informace a přihlášky do 20. 11. do 9 hod. na www.dcr.bcb.cz**

Adventní víkend pro celou rodinu na téma „Modlitba v rodině v uspěchané době?“ 29.11.-1.12. v klášteře na Nových Hradech.

Pozvání přijal P. Angelo Scarano, odborný asistent na Katedře biblických věd KTF UK v Praze. Dopolední přednáška zvláště pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí), odpoledne se můžete těšit na program pro celou rodinu.

Neváhejte s přihláškou přímo z webových stránek! Více je na <http://www.dcr.bcb.cz>

Duchovní obnova na téma „Jak předávat víru v rodině“, koná se v sobotu 7. 12. 2013

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Putovní výstava
o činnosti Charity

Putovní výstavu spojenou s přednáškou o své činnosti organizuje v městech Jihočeského kraje Diecézní charita České Budějovice. Tato osvětová akce probíhá ve spolupráci s Krajským úřadem Jihočeského kraje. Poslední měsíc proběhla ve Vyšším Brodě, Netolicích, Vodňanech, Bechyni, Blatné, Trhových Svinech.

26. listopadu od 14 hod. je možno navštívit poslední přednášku v Nových Hradech v zasedací místnosti Úřadu města. Informační panely Diecézní charity budou umístěny v prostorách Úřadu města do 2. prosince a v ambitech Kláštera Božího milosrdenství od 3. prosince 2013 do 3. ledna 2014.

Srdečně zve na setkání

*Michaela Čermáková, ředitelka
Diecézní charity České Budějovice.*

Pozvánka na

SETKÁNÍ ŘEDITELŮ FCH,
OCH, MCH A KOORDINÁTORŮ
TRÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2014

ve středu 20. 11. 2013 v 9 hod.
V ORLU (Lannova 2, České Budějovice)

PROGRAM:

- 1) P. Hugo Pitel – duchovní slovo
- 2) organizační pokyny
k Tříkrálové sbírce 2014
- 3) povinná dokumentace a její vedení
- 4) výměna zkušeností s organizací
sbírky a koledováním
- 5) Různé

Srdečně zvu:

Roman Tlapák, koordinátor TS
Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka DCH

DIECÉZNÍ A MĚSTSKÁ CHARITA
ČESKÉ BUDĚJOVICE

srdečně zvu na

Vánoční koncert
pro dobrovolníky, dárce
a přátele Charity

v pondělí 2. prosince 2013
v 18 hod.

v Sále Konzervatoře
(Kanova 22, České Budějovice)

*Účinkují studenti a profesori
českobudějovické Konzervatoře.*

Bližší informace:

sekretariat@charitacb.cz
www.dchcb.cz, www.mchcb.cz

Tajfun Haiyan zasáhl střední část Filipín a zanechal za sebou ničivou zkázu. Charita ČR se spolu s ostatními národními Charitami zapojí do pomoci. Ze svého krizového fondu uvolnila 250.000 Kč a vyhlásila veřejnou finanční sbírku a dárčovskou SMS.

Trvající vítr o síle více než 200 km/hod. a nárazová vlna ve výšce pěti metrů si podle svědectví již vyžádaly přes deset tisíc obětí na životech a způsobily rozsáhlé škody. Počet obětí i majetkové škody však budou s největší pravděpodobností ještě vyšší.

Charita Česká republika se ve spolupráci s Charitou Filipíny a dalšími členy Caritas

Charita pro Filipíny

Internationalis zapojí do pomoci zasaženým lidem. Charita ČR v této chvíli uvolnila ze svého krizového fondu částku 250.000 Kč.

Otevřela také sbírku **Charita pro Filipíny**, kam lze posílat finanční dary - číslo bankovního účtu je **55660022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 133.**

DÁRCOVSKÁ SMS

Pomoc v zahraničí lze podpořit také zaslá-

ním dárčovské SMS ve tvaru DMS CHARITASVET na číslo 87 777. Cena DMS je 30 Kč. Charita ČR obdrží 27 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců. Více na stránkách www.caritasczech.org

DALŠÍ INFORMACE:

Jitka Kozubková, humanitární pomoc a rozvojová spolupráce, tel. 603511242, jitka.kozubkova@charita.cz

Megan King, humanitární pomoc a rozvojová spolupráce, tel. 607 397 167, Megan.king@caritas.cz

Jan Oulík, oddělení pro tisk a komunikaci, tel. 603 895 984, jan.oulík@charita.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

DCR ČESKÉ BUDĚJOVICE PŘIPRAVUJE

Pokračování z 10. strany.

odpoledne v Prachaticích.

Zveme rodiče, babičky i dědečky, kmotry i další zájemce...

Je snadné předat víru? Co to vlastně víra je? Lze ji vůbec předat nebo je to dar? Snad se dá víra předat dětem, které vychováváme, ale partnerovi nebo kamarádce? A jak to mají babičky s vnoučaty? Možná často přemýšlejí, jak to asi dělala sv. Ludmila. Co tedy dělat konkrétně? O tom a dalším se dozvíte ve dvou blocích přednášek, těšíme se i na debatu s vámi.

Podrobnější informace o hodině a místě konání najdete na <http://www.dcr.bcb.cz>

„Světlo se šíří světem“, setkání rodin, jejichž děti odešly příliš brzy. Koná se v ne-

děli 8. 12. ve 14 hod. v klášteře na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích. Zveme na bohoslužbu, při níž chceme pamatovat nejen na naše zemřelé děti, ale především na jejich rodiny a blízké, přátele. Podrobnosti sledujte na <http://www.dcr.bcb.cz>

Duchovní obnova na téma „Jak spolu mluvit a domluvit se aneb je správné správně se pohádat?“, koná se v sobotu 14. 12. 2013 odpoledne ve Strakoniciích v Rytířském sále.

14 hod. - přednáška na téma komunikace, diskuze a podněty k zamyšlení a rozjímání
16 hod. - přednáška na téma řešení konfliktů, diskuze a podněty k zamyšlení a rozjímání
18 hod. mše sv. v kostele sv. Prokopa

-dcr-

ADVENTNÍ KONCERTY
NA KLOKOTECH

(vždy v sobotu v 15 hod.)

* **7. 12.** - Komorní pěvecký sbor ZUŠ O. Nedbala pod vedením Heleny Boučkové

* **14. 12.** - Tábořský chrámový sbor

* **10. 12. (18 hod.)** - Předvánoční koncert Sborečku ZŠ Zborovská pod vedením P. Jišové

* **11. 12. (18 hod.)** - Předvánoční koncert pěveckého sboru II. st. ZŠ Zborovská pod vedením P. Jišové

* **21. 12.** - J. Kastnerová – zpěv, L. Šotek - varhany

*Pořádá Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
za podpory Města Tábora.*

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Podzim – příprava k zazimování?

Zatímco pro zahrádkáře a zemědělce je podzim časem, kdy sklízají úrodu a připravují půdu k tomu, aby přes zimu „odpočívala“ a na jaře byla připravena pro novou sezónu, v práci s mládeží je tomu jinak. Můžeme se vůbec křesťansky „zazimovat“, tedy uložit do stavu, kdy nejsme bdělí, kdy se vyhneme aktivitě? Zaznívá mi odpověď, kterou v listě Římanům používá často sv. Pavel: „*Naprosto ne!*“

Během září a října se uskutečnilo několik Večerů mladých na různých místech diecéze (Lomec, Mirovice, Sušice, Prachatice, Velešín), začala pravidelná společenství mládeže, na Pelhřimovsku proběhl první víkend kurzu CHRIST-life, kurzu, který předává mladým základní zkušenosti a hodnoty křesťanské teorie i praxe.

Zahájili jsme 2. ročník kurzu pro animátory, v němž se na 18 mladých snaží zdokonalit nejen pro svůj osobní rozvoj, ale také, aby byli schopni pomáhat při tvorbě programů pro děti a mládež.

Během víkendů i pracovních dnů přijížděly na DCŽM Ktiš skupiny lidí, kteří využili tamní zázemí k osobnímu i společnému růstu. Konkrétně bych zmínil podzimní prázdniny. Někdo pobyl celou dobu, jiní přijeli na pár dnů. Všichni však zažili chvíle modlitby, hry, rozhovorů, práce, zábavy. Společně jsme se snažili poznávat Pána a v každodennosti jej následovat.

Před námi je advent, v němž budeme hledat způsoby, jak může Pán vstoupit nejen do světa, ale především do našich životů a skrze nás i k dalším lidem.

S velkou vděčností všem, kdo nás podporují, svěřujeme Pánu to, co jsme zaseli, být na podzim, aby Boží království rostlo mezi mladými i v zimě!

Roman Dvořák, ředitel DCM a DCŽM

Animátoři na Ktiši

Tento animátorský víkend jsme začali poněkud netradičně. Začátek našeho setkání totiž nebyl na ktišské faře, ale na budějovickém náměstí. V Budějovicích jsme se zúčastnili koncertu slovenské kapely eSPé, která zde koncertovala v rámci františkánských misii. Právě účast na tomto koncertu byla pro nás krásným zážitkem, nejen kulturním, ale také duchovním.

V sobotu nás kromě vydatných a výborných jídel posilňoval také duchovní program, propletený přednáškami a odpolední hrou, která někoho možná zadýchala, někoho přiučila pár citátů z významných literárních děl, ale všechny výborně pobavila. Za zmínku také stojí večerní přednáška na téma společenství. V té jsme se dozvěděli, jak by „společnost“ mělo fungovat, jaký je jeho vývoj atd. A při následující hře jsme se kromě spousty věcí dozvěděli také to, kdo je nejraději středem pozornosti. V neděli po mši jsme ohodnotili uplynulý víkend a po úklidu a opětovně skvělém obědě jsme se rozjeli domů. Už při odjezdu jsme se těšili na další setkání, které proběhne na Kvildě 8.-9. listopadu.

Jan Vaclík

Podzimní prázdniny na Ktiši

Nastal den, na který se mnoho lidí těší celý týden. Začal víkend, jenž byl v mnoha ohledech výjimečný - strávený na výjimečném místě, s výjimečnými lidmi, plný výjimečných zážitků. A navíc trval ne dva, ale pět krásných dní. Jak úžasné je, že právě zde se rozhodli někteří

žáci a studenti prožít své podzimní prázdniny. Zde, na tomto místě, které spouště lidem přirostlo k srdci. Už při pohledu na ceduli KTIŠ se na mnoha tvářích objeví úsměv. Ktiš je místem, kam se lidé znovu a znovu rádi vracejí...

Pokračování na 13. straně.

ZVEME

* **SAM** (Setkání Animátorů Mládeže): 22.-24. 11. 2013 Hosín, téma evangelizace

* **Večer mladých Mirovice**: 29. 11. 2013 od 18 hod.

* **Oblastní setkání mládeže**: 29. 11.-1. 12. 2013, Nová Cerekev

* **Večer mladých Lišov**: 7. 12. 2013 od 18 hod.

* **Adventní duchovní obnova** pro vysoké školáky: 6.-8. 12. 2013 DCŽM Ktiš

* **Adventní duchovní obnova**: 13.-15. 12. 2013 DCŽM Ktiš

* **Silvestr na Ktiši**: 30. 12. 2013-3. 1. 2014 DCŽM Ktiš

Informace o chystaných akcích najdete na dcm.bcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Večer mladých v Mirovicích

Pro naši skupinu začalo setkání v podstatě už večerní mši svatou v Kovářově 4. října. Po ní jsme počkali na všechny příchozí a hned nasedali do aut a jeli na Večer mladých do Mirovic. Tam už nás očekávala parta místních mladých v čele s Jendou Mikešem, místním knězem, a také Honzou Liškou z DCM v Budějovicích. Na programu bylo nejdřív opékání špekáčků. U ohně bylo dost těsno, protože večer se opravdu ochladilo.

Takže jsme se tam moc nezdržovali a hned, jak to šlo, jsme se přesunuli dovnitř na faru. Tam nás čekal teplý čaj, vyhřátý sál a další program: jednak přednáška místní Bary o popáleninách, omrzlinách a otravách, a pak lehké zamyšlení Jendy Mikeše na téma víry. Následoval program Honzy Lišky – dokument o Světových dnech mládeže v Riu a hry, nejdříve „Pimpalampimpim“, pak něco jako „Člověče nezlob se“, akorát se nehrálo s figurkami na hracím poli, ale s lidmi na židlích... Večer se chýlil ke konci a my jsme pak odjeli po dlouhém rozloučení na faru, kde jsme se v nejkratším možném čase snažili uložit ke spánku.

Sepsal otec Řehoř

CHRIST-LIFE

Ve dnech 18.-20. 10. 2013 se pro mladé ve věku 14-30 let uskutečnil opět kurz CHRIST-LIFE v Nové Cerekvi.

Páteční večer jsme zahájili večerí a u seznamovacích her jsme předvedli nejen výtvarné schopnosti, ale dozvěděli se i nějaké pikantnosti. Následná Romanova přednáška nás uvedla do tématu **Kdo je Bůh Otec** a večer jsme ukončili společnou modlitbou.

Sobotní dopoledne jsme byli seznámeni s ka-

rikaturami Boha. A tudíž víme, že policista, vodič loutek či trapič jsou pouze mylné představy o Bohu. Velmi zajímavá byla též přednáška o Marnotratném synovi. Odpoledne jsme se vyřádili při hrách v lese a po přivítání Jendy Hambergera, který nás přijel navštívit, jsme vyslechli přednášku o tom, že Bůh je dobrý. Po společné mši sv. jsme s chutí snědli palačinky. Vrcholem večera byla modlitba v kostele, kde jsme dostali svíčku a sirku. My jsme byli

Pokračování z 12. strany.

Na každého příchozího čekalo vřelé přivítání. Někteří se viděli poprvé, jiní se znali třeba jen od vidění a mnozí se znali velmi dobře. Byli tu mladí různého věku, zálib, zaměření, ale i tak se tu vytvořilo jedno krásné a rozmanité společenství. Na „podzimky“ přijel každý jednotlivě, bez toho aniž by věděl, co ho bude čekat, nevěděl, koho všeho tu potká. Byla to akce plná příjemných setkání, rozhovorů, člověk mohl čerpat ze zkušeností jiných.

Každé ráno i večer se modlilo. Šlo o modlitby tematické. Například modlitba za společenství či venkovní modlitba za různé oblasti života, jako je například rodina, škola. V závěru akce se v modlitbě připomínalo, co všechno zde člověk načerpal, jakou stopu zde zanechal a co si bere sebou do života. Toto připomenutí se symbolicky zaznamenalo stopou dlaně na papír. Všechny modlitby byly moc krásné a každá mohla nějak člověka dostat k Pánu i k ostatním blíže.

Nemodlilo se však jen slovy či osobním ztišením, ale také prací. Práce je činnost, kterou ne všichni mají zrovna v oblíbě. Ale na tomto místě člověk mohl poznat hloubku společné práce. Je hezké se znovu a znovu vracet na Ktiš, vidět, jak to tu hezky všechno funguje, vidět tu krásu kolem a lidi, kteří tam jsou šťastní. Je hezké vědět, že tomu všemu jsme také my mohli přispět svým dílem.

Znakem společenství je také společné putování, společný cíl. Tím cílem je směřování ke Kristu a snažit se mu co nejvíce připodobňovat. V nedělní procházce se ono společné putování symbolicky vyjádřilo. Byl to krásný, slunečný den, který se moc povedl. Takový dárek po namáhavé práci.

Pondělní den začal již také poněkud netradičně – návratem do minulosti, do dne 28. 10. 1918. Svou návštěvou nás také poctil T. G. Masaryk, který nás pozdravil ze svého balkónku. Zde ukončil nejen společnou hru boje za československé potraviny, ale také oznámil, že se podařilo vytvořit samostatný Československý stát. Takto jsme spolu s ním mohly pokračovat v oslavách.

Celkově se celá několikadenní akce moc povedla. V mnoha toho hodně zanechala a věřím, že i další akce pořádané na Ktiši v člověku něco nechá.

Jana Kerepecká

svíčkou, plamenem byl Bůh a sirka bylo rozhodnutí pro něj. Záleželo pouze na nás, jakou cestu zvolíme. Poté následovaly chvály, prosby a díky. Nakonec nám dal každému Roman a Jenda požehnání, což byl pro mnohé velice silný zážitek.

Po nedělní ranní modlitbě a mši svaté následovala reflexe, úklid a závěrečný oběd ukončil naše první setkání. I přesto, že nás nebylo mnoho, se tento víkend velice vydařil a vřele doporučuji další dvě setkání, která se uskuteční v únoru a květnu.

Jitka Jedličková

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Je tady měsíc listopad, zlaté září definitivně ztratilo svoji pestrobarevnou krásu, listí hnědne a opadává, přichází čas uplakaný, dušičkový. Již na první den, svátek Všech svatých, se zaplňují silnice auty, nicméně kostely jako duchovní stánky jsou navštíveny „tradiční“ množinou věrných věřících. V sobotu, kdy se slaví Památka všech zemřelých (Dušičky), se silnice ještě více zaplňují dopravními prostředky, parkoviště před hřbitovy ani nestačí, mnoho pozůstalých přichází se vzpomínkou k hrobům zemřelých, aby zde položili květiny a zapálili svíčky. Také kostely či hřbitovní kaple zaznamenávají o něco větší množství přítomných.

Nejinak tomu bylo i na hřbitově a kapli v Mirovicích, kde mši svatou slavil P. Jan Mikeš (v současnosti je farnost spravována z Březnice). Úctu a vděčnost svým předkům projevovali lidé od nejstarších dob. V počátcích křesťanské církve se zemřelých vzpomínalo v rodinném kruhu. Spojení s veřejnou slavností je zaznamenáno v roce 998 ve francouzském reformním klášteře v Cluny. Od 11. do 13. století se svátek rozšířil do dalších zemí, ve 14. století zdomácněl i v Římě. Za zmínku stojí, že v roce 1915 zemřelo v I. světové válce tolik lidí, že kněží sloužili až tři mše svaté.

K mirovickému hřbitovu ještě dodejme, že v roce 1771, kde ve městě vypukla morová epidemie, již nestačilo místo na hřbitově kolem kostela a tak byl pronajat kus pole na Sychrově, k prvnímu pohřbu došlo v únoru 1772, oplození bylo provedeno až později. Na starém hřbitově se přestalo pohřbívat až po roce 1790 s návazností na josefinská na-

Plné cesty

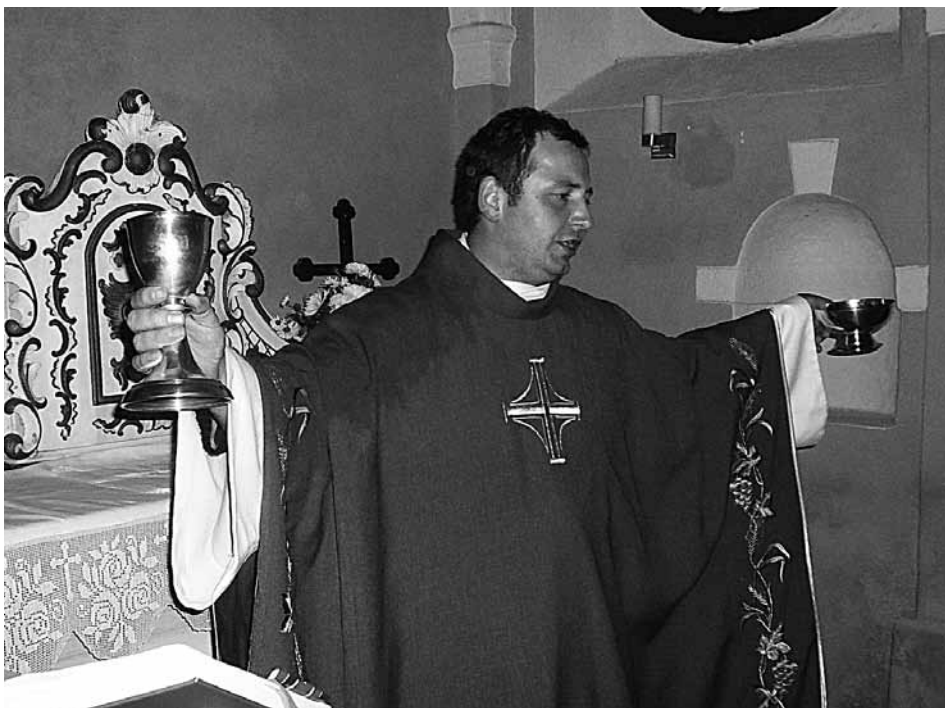
řízení. V době vlády pevné ruky byla kaple na hřbitově dosti poškozena, vnitřní zařízení devastováno. V posledních polistopadových letech se provedla postupná oprava, v letošním roce se znovu objevil také nápis na kapli. Ta je zasvěcena Nejsvětějšímu Srdci Páně, ač v jejím průčelí je umístěna socha sv. Klimenta, kterému je zasvěcen místní kostel. K veřejnos-

ti se informace dostaly především uctíváním památky (jednou za rok 13. května) několika set obětí z cikánského pracovního tábora v Leitech (viz trilogie Mirovice na prahu století).

Přetransformovaný nápis na kapli: *Patřte svatě pole posvěcené, k věčné setbě krásně připravené, sad' naň sobě bratře skutky dobré, tak doležíš k soudu lehko v hrobě.* Piktogram pak obsahuje letopočet vzniku.

Kéž se v dalších letech hojně zaplní především Cesta Páně.

František Růžička, Č. Budějovice

Poutní zájezd do Šaštína, Dehtic a Mariánky

Na tento zájezd jsme jeli dvěma autobusy poutníci z Klokot, Mladé Vožice, Pacova Pelhřimova, Brna a okolí za duchovního doprovodu P. Jaroslava Stříže z Křešic a P. Jaroslava Karase z Mladé Vožice.

V Šaštíně, druhém nejvýznamnějším poutním místě na Slovensku, jsme navštívili národní svatyni Panny Marie Sedmibolestné, hlavní patronky Slovenska, prožili s P. Karasem a P. Střížem mši sv. s mariánským večeradlem. Dozvěděli jsme se, že z místa hádky manželů, skrze přímluvu Panny Marie, se stalo místo usmíření a sjednocení s Bohem a s bližními.

Bazilika dokončená v r. 1748 byla 15. srpna 1751 za účasti Marie Terezie, císaře Františka I. Lotrinského a velkého počtu poutníků slavnostně vysvěcena a původní socha Piety z kapličky tohoto místa byla přemístěna na hlavní oltář.

V roce 1964 papež Pavel VI. tuto svatyni povýšil na „baziliku minor“, první na Slovensku, a v roce 1990 se do přilehlého kláštera vrátili salesiáni.

Po prohlídce baziliky jsme odjeli do Plavecké-

ho Čtvrtku poblíž Malacek, kde jsme měli zajištěné ubytování. Druhý den jsme zahájili mši sv. a pak nás autobus převezl do Dehtic, vzdálených 18 km od Trnavy. Tato slovenská vesnička je již od roku 1994 místem zjevení Panny Marie, která se zde zjevuje sedmi vizionářům jako Královna Pomoci. Zde jsme se nejprve vydali při modlitbě křížové cesty na místo původního zjevení - na horu Boričky. Když jsme přišli na první zastavení, přivítali nás dva vizionáři, Martin Gavenda a Adriana Kúdelová, kteří nám povyprávěli o svých zjeveních, která mají každý den. Pannu Marii nám Bůh posílá a ona přichází, protože chce, abychom pozdvihli svoje srdce ještě více k Bohu. Objímá nás svou láskou a na nikoho nezapomíná, protože nás má všechny ukryté ve svém srdci a vkládá nás i do lásky Ježíšova srdce.

Maria si přeje, abychom obnovili modlitbu růžence v našich rodinách, aby nás nic nemohlo odvrátit od Boží lásky. Máme prosit za dar čistého srdce, otevřeného Boží lásce. Čím víc budeme milovat, tím víc budeme zářit Božím

světlem. Jak je velká Boží láska! Z obou vizionářů opravdu vyzařoval nesmírný pokoj a láska, když nám předávali poselství Panny Marie, že má svět uvěřit skrze naše svědectví lásky. Dozvěděli jsme se, že Adriana Pannu Marii slyší a Martin ji vidí. Prý nám ani nedokážou vypovědět tu nesmírnou lásku a pokoj, co prožívají při setkání s královnou Míru. Jsou naplněni vděčností, že si je Panna Maria spolu s dalšími pěti vizionáři vybrala pro uskutečnění Božích plánů. Každý se modlí na určitý úmysl, např. za rodiny, kněze, za obrácení hříšníků, za umírající a duše v očistci; Martin za nemocné na těle i duši, Adriana za lidi, které ještě nepoznali Boží lásku.

Domluvili jsme se, že se s vizionáři ještě setkáme na kopci Svatodušnice, kde mají mít při modlitbě růžence zjevení. Vše probíhalo podle plánu. Při modlitbě křížové cesty jsme vystoupali na vrchol hory Boričky a u kříže na místě zjevení měli krátkou pobožnost. Přešli jsme pár

Pokračování na 15. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování ze 14. strany.

Bazilika v Šaštíne

crok do lesíka a zastavili se na místě zjevení Panny Marie s anděly. Pak jsme přecházeli na kopec Svatodušnice. Zde se již Martin s Adrianou v kleče s očima upřenými k nebi modlili a vyzvali i nás k modlitbě růžence. Kdo mohl, padl na kolena a vroucně se modlil. Ke konci modlitby jsme si všimli proměněné tváře vizionářů. Přítomnost Panny Marie opravdu prožívali, což bylo vidět na jejich tvářích, které vypadaly jako tváře nevinných, šťastných dětí. Všichni jsme byli naplněni velkou radostí, neboť po zjevení nám vizionáři řekli, že Panna Maria přišla s velkou láskou mezi nás, modlila se s námi za nás. Vizionáři jí předali všechny naše obtíže, nemocné a trpící a Panna Maria dala každému z nás do srdce paprsek své lásky, který si máme uchovávat, rozmnožovat a šířit. Bůh nás stvořil pro lásku. Jedině láskou můžeme změnit svět

V pozdějších odpoledních hodinách nás autobus převezl do „malého Říma“, jak se nazývá též město Trnava, které se vyznačuje souborem historických, duchovních a architektonických památek. S naším průvodcem jsme prošli historickou částí města přes pěší zónu Trojičného náměstí, jemuž dominuje městská věž, nejdůležitější památka města, na jejímž vrcholu je umístěna pozlacená socha Panny Marie v životní velikost. Kvůli obavě měšťanů, aby Panna Maria nebděla jen nad jednou stranou města, má tvář zpredu i zezadu. Nad vchodem je grafika Krísta s nápisem *Nisi dominus custodierit civitatem, frustra vigilat, qui custodit eam* neboli *Když Pán nebude ochraňovat město, darmo bude bdít ten, kdo ho ochraňuje*. Na náměstí nás upoutal sloup Nejsvětější Trojice, podle kterého má náměstí název. Dozvěděli jsme se, že historické centrum Trnavy je ohrazené cihlovými hradbami s jednou obnovenou branou

zvanou Bernolákova, že je sídlem dvou univerzit a arcibiskupství.

Svou prohlídku jsme zakončili návštěvou farního kostela sv. Mikuláše, který byl dříve také katedrálím chrámem. Zde jsme měli mši sv. a mariánské večeřadlo. Před odchodem jsme se ještě pomodlili v boční kapli před obrazem slzící Panny Marie Trnavské, namalovaném podle milostného obrazu, který se nachází v římské bazilice sv. Alexeje a Bonifáce.

Poslední den našeho zájezdu patřil nejstaršímu poutnímu místu na Slovensku nedaleko Bratislavy, zvanému Marianka. Tomuto poutnímu místu dala vzniknout událost zázračného uzdravení postižených dětí místního loupežníka, z kterého se pak stal Boží služebník. V kostele Narození Panny Marie, který byl v roce 2011 povýšen na baziliku minor a kterému vévodí oltář s Madonou mariátskou, která na svých šatech má připevněný mariánský monogram s třemi stuhami a nápisy „o clemens, o pia, o dulcis“, jsme opět slavili mši sv. s mariánským večeřadlem. Navštívili jsme zde Lurdskou jeskyni a unikátní křížovou cestu s 50ti dřevěnými sochami v životní velikosti.

Prohlédli jsme si také kapli Svaté studny, kde byla nalezena zázračná soška, a u pramene zázračné vody se trochu osvěžili.

Po modlitbě křížové cesty jsme odjížděli na jeden z nejstarších slovenských hradů - na Děvín, ležící na mohutném skalním útesu nad soutokem řek Moravy a Dunaje. Vystoupali jsme nahoru a prohlédli si zvenku turistům nedostupnou tzv. Panenskou věž, jejíž název se odvíjí od legendy, podle níž se chudý rytíř zamiloval do urozené šlechtičny, která s ním musela uprchnout a tajně se zde nechat oddat.

Zastavili jsme se též na hlavním nádvoří u více než 50m hluboké studny a zašli do výstavních

prostor s prodejem suvenýrů. Pokochali jsme se krásným výhledem na Dunaj a plni krásných dojmů odcházeli k autobusu, který nás odvázel domů.

Uvědomili jsme si, že Panna Maria k nám promlouvá prostřednictvím těch - v očích světa - malých a bezvýznamných, a chce naše obrácení. Chce se zmocnit našich srdcí a darovat je Bohu.

Děkujeme cestovní kanceláři pana Bíska za zorganizování zájezdu a oběma otcům Jaroslavům za duchovní doprovázení.

*Za poutníky napsala Marie Simandlová
(foto bauern)*

Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty

24. 11. (neděle)

Řeckokatolická mše sv.
o. Josef Staněk

Rorátní mše sv. na Klokotech
každou adventní neděli v 7 hod.

1.12., 8.12., 15.12. (dětská), 22.12.
(hlavní mše sv. v 10 hod.).

22. 12. (sobota) 9-11 hod.
Vánoční dílna

LOMEC

7. prosince (sobota) v 10 hod.

**Adventní, Mikulášská
pouť**

*Mons. Josef Michael Pojezdny,
OPraem., strahovský opat*

Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
Poutní dům Emauzy

Neokatechumenátní společenství
ze na

KATECHEZE
pro dospělé a mládež

BŮH TĚ MILUJE

každou středu a pátek v 18 hod.
(do 13. 12. 2013)

*„Všechno, co vám řekne, učiňte“
(Jan 2, 5)*

Ježíš má slovo i pro Tebe!

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

FRANTIŠEK HRDLIČKA - NAROZENINOVÁ VZPOMÍNKA

V neděli 10. listopadu by se tatínek dožil 81 let. V sobotu 16. listopadu, na pozvání otce biskupa, by se zúčastnil setkání varhaníků v Českých Budějovicích, kde by si mohl vyměňovat letité zkušenosti, strasti a radosti při své obětavé službě varhaníka...

Narodil se na Modré Hůrce, kde prožil celý život. Základní školu vychodil zde a v Dolním Bukovsku, v Týně nad Vltavou pak vystudoval střední zemědělskou školu. Celý život pracoval v zemědělství, jako agronom a traktorista. Byl spjatý s přírodou a pracovat na čerstvém vzduchu ho vždy bavilo. Také vypomáhal v pohostinství a vedl zde i účetnictví. Byl členem spolku hasičů. Po převratu se zapojil do dění v obci, kde po dvě volební období vykonával funkci místostarosty.

Kromě přírody měl rád hudbu. Jeho nejoblíbenější byla dechovka, kterou si nejen rád poslechl, ale i zazpíval a zatancoval. Jeho vztah k hudbě ho přivedl k tomu, že se stal varhaníkem a v kostele šedesát let hrál a zpíval při mších, májových pobožnostech i na pohřbech. (Přestože pracoval, tuto službu se snažil vždy zajistit, aniž by si nárokoval honorář).

S odchodem do důchodu tzv. nepověsil práci na hřebík, ale věnoval se zahrádce a hospodářství. Tuto činnost přerušila nakrátko v r. 2009 mozková příhoda, kdy ochrnl na pravou ruku s poškozením řeči. Svou pílí ruku rozcvičil a částečně se naučil zase mluvit. Dokonce se vrátil k svojí práci na zahrádce a k zvířatům. Tatínek byl úžasně pracovitý, vedl pravdivý a spravedlivý život, který cele podřizoval Bohu a jeho zákonům. Přestože žil skoro celý život v těžké době totality, dokázal víru uchovat, žit

ji a předávat ostatním. Byl opravdovým příkladem Božího služebníka a nám dobrým vzorem. Svůj život zasvětil Bohu, rodině a práci.

Oženil se v roce 1958 a s manželkou Annou má dvě děti – syna a dceru, od nich pak 6 vnoučat. Prvního pravnoučete se už bohužel nedočkal. 8. listopadu, téměř na jeho narozeniny, se jeho vnučce narodil syn.

Jeho široké srdce se projevilo i v dobročinnosti a charitě. Podporoval aktivity ve farnosti. Rád

jezdil s manželkou na různé poutě – pravidelně na Svatou Horu, ale i do Říma a jinam. Také pravidelně přispíval na práci s mládeží Salesiánskému středisku v Českých Budějovicích. Cokoliv daroval, nezavazovalo druhého k vděčnosti a neočekával oplácení těchto darů. Přesto všichni dnes cítíme vděčnost za chvíle s ním strávené a děkujeme za jeho život.

Byl mu dopřán dlouhý a celkem zdravý život. V nemocnici byl pouze třikrát, přičemž poslední případ, mozková příhoda velkého rozsahu, byl po týdnu příčinou jeho smrti. Tato nedávná nemoc ukázala jeho trpělivost a oddanost Boží vůli. „Jakoby rozpoznal, na čem záleží, a byl bezúhonný pro den Kristův.“ (1 Flp 1,10).

Všichni, kdo jsme ho doprovázeli, jsme přes velkou bolest cítili Boží lásku a Boží režii jeho posledních dnů. Zemřel na svátek svatého Václava, 28. září 2013 v 15 hodin. Přestože umřel v nemocnici, bylo nám dopřáno, že nás vnímal, i když nemohl mluvit. Mohli jsme na něj hovořit a rozloučit se s ním.

„*Toužebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale veřejně a směle jako vždycky i nyní na mně bude oslaven Kristus, ať životem, ať smrtí. Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.*“ (1 Flp 1, 20-21).

Těmito slovy apoštola Pavla jakoby k nám promlouval i tatínek.

S úctou a láskou dcera Anna Mikešová

Drakiáda na Klokotech

Pohled na barevné listí a vítr ze strniště nás nemohl nechat na pochybách, že podzim je zde. A k podzimu neodmyslitelně patří draci a drakiáda. Ta naše probíhala v neděli 13. října na tradičním místě – „na tankáči“, kam se postupně slétla celá skupina draků všech velikostí a barev. Sluníčko nám přálo a svítlo ze všech sil tak krásně, že uspalo i vítr. Malí řidiči draků se snažili, seč mohli, i taťkové popoběhli, ale drakům se bez větru létat prostě nechtělo. A tak jsme si alespoň užili krásného počasí a pěkného výhledu na Tábor.

Miroslav Candra

19. listopadu 2013 (úterý)

**SPOLEČENSTVÍ KATOLICKÉ
CHARISMATICKÉ OBNOVY
ČESKÉ BUDĚJOVICE**

Společenství KCHO se schází každé 3. úterý v měsíci od 17 hod. v nově opraveném sále děkanství u katedrály sv. Mikuláše.

CO MŮŽEME ODEVZDAT BOHU?

Srdčně zveme!

Důvěra je nejzákladnější vztah v životě člověka, pojďte se jí naučit skrze

MODLITBY TAIZÉ

každé poslední pondělí v měsíci od 19 hod. v kostele Sv. Rodiny (ul. Karla IV. u BiGy, České Budějovice).

Termíny:

r. 2013: 25. 11., 16. 12.

r. 2014: 27. 1., 24. 2., 31. 3., 28. 4., 26. 5., 23. 6.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Setkání s misionářem

V sobotu 28. 9., na slavnost sv. Václava, přivítal o. Pavel Zahradníček na Klokotech při mši sv. misionáře P. Petera Krenického, který působí na Ukrajině. (Také se uspořádala sbírka na misie v Ukrajině.) Po mši sv. následovala přednáška v Emauzích.

O. Peter zmínil, že pochází z východního Slovenska a vyrůstal v řeckokatolickém prostředí. Je biritualista, to znamená, že může sloužit bohoslužbu v západním (římskokatolickém) i východním (řeckokatolickém) obřadu. Též v tomto roce slaví 20. výročí svého misijního působení, z toho strávil 17 let v Podkarpatské Rusi a teď je už třetím rokem na dalekém východě v Madiospole.

Během přednášky z P. Petera zářila radost z misijní činnosti. Vše nebylo tak jednoduché, jak si myslíme. Promýšlel a hledal argumenty, zda jít či nejít dál. Pán ho navštívil tím, že mu vzal spánek. Po týdnu nespavosti řekl: „Tak mě tu, Pane, máš“ - a v tu ránu pak už mohl spát. Poznal na vlastní kůži, a tak radil dát desátek svého času, alespoň tři hodiny pro Pána. Bez toho by nezmohl nic a hned by odešel od všeho pryč. Bůh se neobyčejně o vše stará. Naší velikou a mocnou obranou je modlitba růžence a přítomnost na adoraci. Proto prosíme o pomoc Pannu Marii. Lékaři zapojení do misijní činnosti pomáhají v klubu Anonymních alkoholiků, drog, společenství dětí, mládeže. V misijní oblasti funguje 9 seminářů, z toho 3 římskokatolické a 6 řeckokatolických, dále pak 1 neokatechumenát v Kyjově.

Pomoc a podpora víry je důležitá, proto si P. Peter vzal na starost podporu bohosloveckých seminářů. Pobyt na jeden rok stojí 12.500 Kč pro jednoho bohoslovce. Též se podařilo zajistit 317 adoptivních rodičů pro seminaristy.

Ukrajina byla vždy kraj, který byl a vždy je pronásledován za to, že je to, co je. Ukrajincům bylo vzato náboženství, národnost, bolesť a ponižováním i jejich důstojnost. O. Peter říká - a proto jsem kněz, který se snaží mezi obyčejnými lidmi mluvit, zpívat v jejich rodině, ukrajinským jazyce. V tradiční zbožnosti člověk sám moc neobstojí a víra pak skomírá, proto je důležité se zařadit do společenství.

V misiích vypomáhají bohoslovci i laici. Otec Peter je otevřen pro každé společenství, které zde plní duchovní cestu pro každého. Při promluvě z něj vyzařovala radost. Je vidět, že práce v misiích ho duchovně naplňuje.

Marie Kulhánková

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Ing. Mgr. Jan Kuník byl od 14. 10. 2013 jmenován vikariátním sekretářem vikariátu Přísek.

P. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel je s platností od 19. 11. 2013 ustanoven kaplanem pro mládež vikariátu Sušice-Nepomuk.

P. Mgr. Jiří Kalaš byl k 1. 11. 2013 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Vlachovo Březí a Dub, vikariát Prachatic a farnosti Předslavice, vikariát Strakonice. Zároveň byl k témuž datu ustanoven výpomocným duchovním farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město.

P. Mgr. Josef Sláčík byl od 1. 11. 2013 ustanoven excurrento administrátorem farností Dub a Vlachovo Březí, vikariát Prachatic a farnosti Předslavice, vikariát Strakonice. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ondřej Huječek byl k 1. 11. 2013 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Jarošov nad Nežárkou a Mladá Vožice, vikariát Jindřichův Hradec. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ivo Valášek byl od 1. 11. 2013 ustanoven excurrento administrátorem farností Jarošov nad Nežárkou a Mladá Vožice, vikariát Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. František Lála, emeritní děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše, oslaví 5. prosince 2013 sedmdesáté výročí kněžského svěcení.

K tomuto kněžskému jubileu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Jaroslav Havrda zemřel 12. 10. 2013 v Hospici sv. Jana Nepomuka v Prachaticích ve věku nedožitých 84 let. Pohřben byl 18. 10. 2013 do kněžské hrobky v Prachaticích.

P. Ferdinand Kondrys, kněz plzeňské diecéze, zemřel 14. 10. 2013 v Kněžském domově v Českých Budějovicích - Suchém Vrbném. Pohřben byl 21. 10. 2013 do kněžského hrobu na hřbitově u sv. Otýlie v Českých Budějovicích.

R. I. P.

-acebb-

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty

ZA CO JSEM SCHOPEN
DĚKOVAT?

Adventní duchovní obnova
s P. Janem Kuníkem

sobota 14. prosince 2013

14.30 hod. - promluva v Emauzích
16-17 hod. - svátost smíření
(Emauzy a kostel)
17 hod. - mše svatá

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

Vojtěch Kodet - Nověna k Panně Marii rozvazující uzly

Devítidenní nověna inspirovaná uctíváním obrazu „Maria rozvazující uzly“, který se nachází bavorském Augsburgu v prastarém poutním kostele St. Peter am Perlach. Cílem je prosit Pannu Marii, aby svou přímlovou u Boha pomohla vyřešit složité, neřešitelné problémy (zádrhele či uzly) v našem životě či v životě našich drahých.

brož., 29 Kč

Papež František - Lumen fidei - Světlo víry

Letos v červenci představil papež František svoji první encykliku Lumen fidei (Světlo víry). Jak poznamenal, byla napsána „čtyřručně“. Papež Benedikt XVI. za svého pontifikátu encykliku z velké části připravil, ale nestačil ji dokončit a nabídl ji svému nástupci. Papež František koncept přijal a doplnil ho či upravil. Poselství má vztah k probíhajícímu Roku víry.

Brož., 61 s., 69 Kč

Veronika Barátová - Velká malá Terezie

Předkládanou knížечku tvoří krátká zamyšlení nad vlastními slovy sv. Terezie z Lisieux (1873-1897), již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti, „už ano, a ještě ne“ plnosti křesťanského života.

S. ThLic. Veronika Katarína Barátová (*1959) je od r. 1990 je členkou Komunity Blahoslavenství. Věnuje se formaci členů komunity, vede duchovní obnovy a semináře na různá témata duchovního života.

vázaná, 96 s., 109 Kč

Alessandro Pronzato - 365 provokujících inspirací

„Bez rozjímání bude náš mozek brzy nahrazen kopírkou a zdá se, že to není příliš důstojná výměna“ (A. Pronzato)

Knihla obsahuje zamyšlení na každý den v roce z pera autora či jeho oblíbených myslitelů. Ve světle evangelia si bere na paškál některé modly a nešvary dnešní doby, každý měsíc je věnován jednomu tématu.

Alessandro Pronzato (*1932) je italský kněz a publicista, autor desítek závažných i humorových knih, překládaných do všech světových jazyků.

vázaná, 304 s., 299 Kč

Elaine Murray Stoneová - Tvůrce Narnie

Knihla vystihuje nejednoduchou postavu a životní příběh C. S. Lewis. Je určena znalcům Lewisova díla i náhodným čtenářům příběhů Narnie, kteří o jejich tvůrci nevědí vůbec nic.

vázaná, 104 s., 169 Kč

KLÁŠTER MILEVSKO - Latinská škola

Farní charita pořádá
ve středu 27. 11. 2013 (16-18 hod.)

ZDOBNÍ PERNÍČKŮ

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši svatou odtud přenášíme v pátek v 18 hodin.

* Každé úterý nabízíme od 9.30 poslech magazínu především pro maminky na mateřské a rodičovské dovolené, ale také pro babičky a všechny ty, kteří chtějí získat inspiraci pro širokou problematiku výchovy a vztahů. **Kafemlýnek** 19.11. vysíláme na téma *Znovu v provozu!* Jak se dostat po mateřské zase do formy, co nám pomůže a co se neosvědčilo, o tom bude přemýšlet spolu s vámi Adriana Růžičková. Bude vycházet ze zkušeností svých a jiných. 26. 11. započneme *Přípravu na advent a Vánoce*. Jak projít s dětmi dobře adventní období, aby nemyslely jenom na dárky? Něco pěkného k čtení, tvoření i snažení pro rodiče s dětmi připraví Irena Kintrová. 3. 12. se dozvíme, *jak se můžeme modlit za naše děti*, kde získat podporu a inspiraci. 10. 12. bude patřit probíhajícímu *adventu*.

* **Folklórní okénko** otevíráme každou středu v 16.55. Téma pořadu s datem 20. 11. zní *Cimbál, jak ho neznáte*. S prof. Daliborem Štruncem, který vyučuje hru na cimbál na brněnské konzervatoři, představíme cimbál, jak jej mnozí neznají - v podání studentů zazní přímo z prostor Proglasu sólové skladby pro cimbál současných hudebních skladatelů. A nebude chybět ani povídání o jeho historii i současnosti.

* V pátek v 16.55 naladíte hudební týdeník věnovaný klasické hudbě s názvem *Oktáva*. 22.11. si představíme soubor *Carota Dulcis*. Hosty budou členové ansámblu Martin Weisbauer, Matěj Ondřej Havel a Lucie Luštinová.

* Od 25. 11. 2013 až do 24. 2. 2014 poběží na vlnách Proglasu nový duchovně vzdělávací pořad s názvem **Církevní dějiny v zrcadle času II.** (1870-1945). Hostem redaktora Petra Pospíšila je Prof. Martin Weis, Th.D., církevní historik, který působí na Teologické fakultě JU v Českých Budějovicích. Do dějin církve se můžete ponořit každé pondělí od 16.00 a v repríze vždy následující neděli od 10.30. První část nazvanou *Neomylný papež?* vysíláme 25. 11. Úvodní díl nás zavede do roku 1870, kdy byl zahájen I. vatikánský koncil. Představíme si papeže Pia IX., který koncil svolal. Papež Pius IX. byl blahoslaven Janem Pavlem II. spolu s papežem Janem XXIII. Zatímco u Jana XXIII. veřejnost neměla pochyby, u Pia IX. se objevily nespokojené hlasy. Nejvýznamnějším počínem tohoto koncilu bylo vyhlášení dogmatu o neomylnosti papeže. Jaké reakce toto dogma vyvolalo? Odpovědi nejen na tyto otázky se dozvíte v pořadu, k jehož poslechu vás srdečně zveme. 2. 12. vysíláme na téma *Doba pokroku a papež Lev XIII.* 9.12. je téma *František Josef I. - ka-*

tolický císař a král? 16. 12. se dozvíme více o *Austrokatolicismu*.

* **Barvínek** si každé úterý od 16.00 naladí děti a mládež, protože tato relace nabízí poučení i pobavení právě pro ně. 26. 11. nabídneme *Listopadový magazín Barvínek*. Představíme jedno zajímavé CD, zalistujeme stránkami křesťanských časopisů pro děti a mládež a zavítáme do Zlína, kde zjistíme, čím byl významný Tomáš Baťa. Téma 3. 12. zní *Znáte vtipy o violistech?* Tentokrát se seznámíme s Katkou Kovaříkovou, redaktorkou Proglasu a skvělou violistkou. A taky novou moderátorkou Barvíneku. A představíme také Karolinu Antlovou, která po šesti letech působení v Barvíneku předá právě Katce štafetu. *Že věda není nuda*, připomene zase 10. 12. V novém cyklu prozkoumáme taje a zajímavosti z předmětů, které ve škole vypadají naprosto nestravitelně a nezajímavě. V tomto dílu se podíváme na kloub tomu, co dělají češtináři.

* Týdeník **Dotýkání světla** přibližuje různé formy křesťanské spirituality vždy v pátek od 22.00. V adventní době věnujeme naši relaci tematicky laděným pořadům, ve kterých se pokusíme nacházet hlubší souvislost starozákonních příběhů s tím, který se chystáme slavit o Vánocích. Jde o slavnost narození Spasitele, proto se zaměříme na vyprávění o narození osobností, které v dějinách spásy sehrály důležitou roli před Ježíšem. Poprvé, 29. 11., bude P. Petr Havlíček, SJ hovořit o *praotci Izákovi*, na kterého Abrahám se Sárrou čekali tak dlouho, až ztráceli trpělivost i naději. 6. 12. povpráví P. Miroslav Herold o *Mojžíšovi*. Připomeneme si příběh o tom, jak dcera faraóna, který přikázal zabít narozené Hebrejce, adoptovala malého Mojžíše. Díky ní se nepřítel Egypta dožil dospělosti. Boží humor dovede být někdy velice tvrdý. A lidská zoufalost bezbřehá. Co mohli rodiče Mojžíše čekat, když ho poslali po vodě pryč? Že se stane adoptivním vnukem faraóna asi těžko... 13. 12. zaměří P. Gorazd Krušina pozornost na *Samuela*. 20. 12. připomene ThLic. Stanislav Pacner, Th.D. *Šalomouna*, Hospodinova miláčka. K poslechu zve redaktor Marek Chvátal.

* „Kříž je znamením Božího požehnání“, říká Jozef Gumenický, mladý kněz českobudějovické diecéze. O své cestě ke kněžství, která byla poznamenána křížem, ale nepochybně ho na ní provází Bůh svým požehnáním, pohovoří v rámci pořadu **Křesťan a svět**, a to v neděli 8. 12. od 17.00. K poslechu vás zve redaktorka Kateřina Břicháková. -js-

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

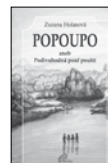
Sophie de Mullenheim - Podepsána Charlotte

Co se stane, když Emilie, která žije v Lyonu na sklonku 19. stol., najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající i dospělé čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími. *Brož., 270 str., 279 Kč*

Zuzana Holasová - POPOUPO aneb Podivuhodná pouť pouští

Čtyři děti se záhadným způsobem dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely. Způsob jejich myšlení se v této hře ihned mění ve skutečnost a děti tak okamžitě pocítí následky svých dobrých či špatných rozhodnutí. To jim, a stejně tak čtenáři, postupně otevírá oči i srdce. *Váz., bohaté ilustrace, 175 str., 249 Kč*

Janka Procházková - SMS do života

Brožurka s praktickými postřehy do života, skrze niž dárce může někomu blízkému darovat slovo, které ho potěší, povzbudí, nasměruje či utvrdí. *Brož., 24 str. 35 Kč*

Vánočních přání

Nová série, 6 námětů, přání s obálkou, bez textu uvnitř *20 Kč*

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem 1. Advent – Doba vánoční – Zjevení Páně

Váz., 432 str., 250 Kč

Sv. Mikuláš (DVD)

Příběh chlapce Mikuláše, na kterého dosud vzpomínáme pro jeho dobrotu a lásku k lidem.

Animovaný film, český dabing, 30 min, 99 Kč

Narodil se Kristus Pán (DVD)

Vánoční meditace kardinála M. Vlka nad jednotlivými výjevy ze světově známého betléma v Třebouchovicích. *27 minut, 99 Kč*

Vánoční příběh očima oslíka (DVD)

Příběh o malém Ježíši je podán očima oslíka a volka, kteří přihlíželi jeho narození a dělají vše pro to, aby děťátko ochránili. Vyprávění přináší osobitý pohled na dávný příběh, avšak zůstává věrný biblické verzi.

Animovaný film, český a anglický dabing, 46 min, 199 Kč

Tip na knihy z edice Svět rodiny. Ceny platí v e-shopu nebo v kamenném knihkupectví Paulínky 1.-31. 12. 2013.

Ať žije babička a dědeček! (brož., 168 s., 85 Kč)
Sebeúčta mého dítěte (brož., 72 s., 45 Kč)

Vývoj dítěte (brož., 72 s., 45 Kč)

Správní rodiče? (brož., 104 s., 55 Kč)

www.paulinky.cz

Otevřené kostely – vstřícnost i k lidem mimo církev

Papež František znova a znova vybízí, aby se naše církev otevřela a vyšla vstříc všem lidem. Začít je třeba skutečně otevřením kostelů. Zvyšující se zájem veřejnosti o „Noc kostelů“ je jistě dobrým signálem, že toto vykročení bylo správné. I odpověď ze strany církve, tj. každoročně se rozšiřující nabídka i pestřejší program, je jistě tou správnou reakcí. Ale - není to málo otevřít kostel 1x ročně?

A mnoho kostelů je otevřeno a zpřístupněno během dne. Díky všem, kteří to umožňují. Bohužel však v naší republice je větší část kostelů uzavřena celý týden. Co je třeba udělat, aby se situace změnila?

Úplně nejdůležitější je **pochopení** ze strany správce kostela a samozřejmě podpora ze strany farníků (farní rady). Ve světle papežových výroků je třeba si uvědomit, že kostel i kněz jsou v každém místě pro všechny – nejen pro ty, co „chodí“ do kostela nebo patří do farnosti, ale opravdu **pro všechny, tj. pro každého!** Nelze se tedy vymlouvat, že na to příslušný správce nemá čas - jinak mluvíme o evangelizaci jen teoreticky.

Dovolím si zde na základě cestovatelských zkušeností (i mimo naši vlast) upozornit na možná řešení:

- * Kostel je otevřen po celý týden denně a jsou zde zajištěny služby (za úplaty i dobrovolně).
- * Kostel je otevřen jen některé dny v týdnu - zejména v sobotu, kdy se nejvíce cestuje, a jsou zde zajištěny služby (toto je často v pravoslavných kostelích).
- * Kostel je otevřen denně v době úředních hodin na faře a provoz v něm je sledován kamerou, nebo je zde upozornění, že (a kdy) je možná prohlídka.
- * Kostel je otevřen alespoň půl hodiny před bohoslužbou a půl hodiny po ní.
- * Kostel má mříž a je otevřen celý den - bohužel, ne vždy se využívá a kostel je zavřen.
- * Kostel si lze prohlédnout na základě přístupné informace, kdo v okolí má klíče.
- * Kostel si lze prohlédnout na základě telefonické (internetové) domluvy.

Důležitou, a bohužel často opomíjenou skutečností jsou **informace umístěné vně kostela** (na dveřích, nástěnce nebo ve skřínce). Informace o kostele a bohoslužbách mohou být v kostele nebo v jeho předstíni, na webových stránkách, v letáčku atd. Ale je třeba vždycky zajistit, **aby informace byly přístupné stále**, tj. 24 hodin denně. Bohužel, toto je ze strany duchovních správců velmi často podceňováno.

Prosím, zamyslete se znova, zda informace o kostele a bohoslužbách je ve vaší farnosti dostupná i pro ty, kteří nejsou místními farníky.

Jaké informace by měly být u kostela?

NEZBYTNÉ

- * Jméno (zasvěcení) kostela.
- * Konání bohoslužeb.
- * Informace o době, kdy je kostel otevřen.
- * Kontakty - nejen na faráře a kancelář, ale i na toho, kdo má klíče

VHODNÉ

- * Stručný popis dějin kostela (založení, přestavba, zajímavost) - samozřejmě s ohledem na bezpečnost bez podrobného popisu interiéru.
- * Stručná informace o tom, komu je kostel zasvěcen.
- * Informace o bohoslužbách v okolí (a to nejen ve farnosti, ale v nejbližším okolí, alespoň v rozsahu 20 km).
- * O možnostech a podmínkách udělování svátostí (zejména křtu a manželství).
- * Informace, kdy se ve farnosti slaví pouť.
- * Informace o nejbližších akcích (i okolních).

DOPLŇKOVÉ

- * O dění ve farnosti (vyučování, biřmování, kursy).
- * Služby farnosti, zejména charitní.
- * Pokyny, jak zajistit pohřeb (včetně kontaktů na pohřební službu).

-fr-

Každodenní dobrota a laskavost

Mikuláš z Myry, biskup

Narozen: kolem r. 280/286 v Patrasu, Řecko, **zemřel:** 6. prosince kolem r. 345/351 v Myře, dnes Demre, Turecko.

Svátek se slaví 6. prosince.

Patron: Ruska; Lotrinska; ministrantů; dětí; panen; poutníků a cestujících; advokátů, soudců, notářů, obchodníků, lékárníků, hostinských, obchodníků s vínem, výrobců a obchodníků s parfémami, lodníků, rybářů, námořníků, vorářů, mlynářů, pekařů, obchodníků se zrním a semeny, řezníků, sládků, lihovarníků, sedláků, tkalců, obchodníků s krajkami a suknem, kameníků, dělníků v kamenolomech, knihařů, knoflíkářů, svíčkařů; hasičů; zajatců; za šťastnou svatbu; proti nebezpečí vody a na moři; ke znovuzískání ukradených předmětů; proti zlodějům.

Skutečná historie, legenda a tradice se spojují u Mikulášovy osoby v pestrý celkový obraz: Mikuláš, světec a přítel dětí, patron zajatců, ochránce dobré svatby, biskup, mučedník, vyznavač a pomocník v nouzi. Co všechno bychom mohli vyjmenovat, co vyznačuje a charakterizuje tohoto oblíbeného světce!

Dvě města se dnes dělí o slávu Mikulášova kultu: Demre v Turecku, dřívější Myra, místo biskupova úmrtí, a Bari v Apulii, kde jsou uchovávány ostatky velmi uctívaného světce v neobyčejné bazilice sv. Mikuláše od r. 1087 a jsou cílem mnoha poutníků.

Obyvatelé Bari slaví „svého“ Mikuláše každý rok 8. května, v den přenesení, ohromnou slavností. Slavností se odehrávají na moři, věřící přitom plují na člunech k Mikulášově soše. Už večer předtím prochází historický průvod hýčící barvami, na němž se účastní celé Bari, ulicemi města.

Historicky doložená data

Mikuláš se stal kolem r. 300 biskupem v Myře v tehdejší Lykii. Brzy potom zde začalo pronásledování křesťanů za Galeriana a Maximiana. I Mikuláš se dostal kolem r. 310 do zajetí a byl v žaláři těžce trýzněn. Poznamenan mučením vystoupil r. 325 na slavném Nicejském koncilu. Více se neví o Mikulášově životě a působení, je známo už jen přibližné datum úmrtí - byl to 6. prosinec, rok mezi 345 a 351.

Mikuláš otevírá dveře adventu a zprostředkovává setkání s Ježíšem Kristem

Kdo jde v prvních prosincových dnech našimi ulicemi, určitě ho potká, totiž sv. Mikuláše v biskupském oděvu a s dlouhým bílým vousem. Tito Mikulášové ale bohužel spíše často nahánějí dětem strach, než aby zpřítomňovali Mikulášovu lásku, o níž se vypráví v legendách. Když nasloucháme nejstarším pramenům, lze zahlédnout zář postavy, která otevírá dveře adventu, to znamená, že zprostředkovává setkání se skutečností Ježíše Krista.

Mikuláš je jedním z prvních světců, kteří byli uctíváni jako svatí, aniž byli mučedníci. V čase pronásledování křesťanů se přirozeně stali důležitými ukazateli cesty víry ti, kteří se postavili na odpor pohanské státní moci a svůj život položili za svou víru. V klidných dobách lidé potřebovali nové a jiné vzory.

Jeho velikostí byla každodenní dobrota a laskavost

Mikuláš se lidem do paměti zapsal jako člověk, který pomáhá. Jeho velikostí nebylo hrdinství, které se nechává mučit, zavřít a popravit. Jeho velikostí byla neustálá každodenní dobrota a laskavost. V jedné legendě se výstižně říká, že všechny možné divy dokážou napodobit také kouzelníci a démoni, takže zůstávají dvojznačnými, ovšem jen jedině je zcela jednoznačné a vylučuje jakýkoliv podvod, klam a mam: být po celý život dobrým, po celý život každý všední den žít vírou a zachovávat lásku.

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás (Jan 3,16; 1 Jan 4,10). Slyšeli jsme o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem pro naději zakotvenou v nebesích (Kol 1,4-5).

(Podle knihy Benedikta XVI.: „Boží světlo v naší době“, kterou vydalo nakladatelství Paulínky.)

Mikulášův kult se začal šířit asi dvě stě let po jeho smrti, zasáhl řeckou církev a později i slovanské země. K největšímu uctívání došlo od 8. století v Rusku, jehož je od té doby patronem. Váhavě se pak šířil Mikulášův kult také v Evropě, od 10. století např. v Německu, Francii a Anglii.

Italští námořníci uloupili r. 1087 Mikulášovy ostatky ze sarkofágu náhrobního kostela v Myře a přenesli je do Bari v Apulii, kde tehdy vládli Normáni. Prázdný Mikulášův sarkofág můžeme ještě dnes vidět v obnoveném dolním kostele Mikulášova chrámu v Demrel/Myře na jihozápadním pobřeží Turecka.

V Bari postavili k uchovávání drahocenných ostatků baziliku sv. Mikuláše. Papež Urban II. posvětil r. 1089 kryptu s Mikulášovou schránkou. Bazilika dodnes patří k nejvýznamnějším románským církevním stavbám v jižní Itálii.

Úcta a tradice

V předvečer 6. prosince navštívuje muž s bílým vousem děti a obdarovává je nebo kárá pro jejich (ne)způsoby, ty hodné pak obdarovává sladkostmi.

V jihu německé oblasti nahrazuje Mikuláš od středověku často Erasma jako pomocníka v nouzi. Na východě je Mikuláš po Paně Marii nejuctívanější světečkou postavou.

Krajově i národnostně se liší jak oblečení, tak i jméno Mikuláše. Postava Mikuláše s dlouhým vousem v plášti, která dnes všeobecně vystupuje jako Mikuláš, byla vytvořena teprve před 100 lety malířem Moritzem von Schwind.

Znárodnování

Mikuláš bývá znárodnován jako starší biskup s vousem. Na mnohých vyobrazeních na Východě je Mikuláš často holohlavý.

Mikuláš mívá u sebe nejčastěji tři zlaté koule na knize. Toto znázornění vychází z legendy, kdy jeden šlechtic poslal své tři dcery do veřejného domu, aby si vydělaly jako nevěstky na věno. Mikuláš dívkám hodil v noci oknem po sáčku se zlatáky, takže se mohly vdát. Místo tří koulí mívá Mikuláš také tři váčky na peníze, tři zlaté pruty, tři chleby, tři kameny nebo tři zlatá jablka.

(Z knihy **Rok se svatými**, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří.)